

Cīrulīša bērni par Ziemassvētkiem.

Adrians Dureņš uzskata: dāvanas pienākas tikai kārtīgajiem – tiem, kuri valkā čības un netrako.

Laura Treigūte: „Vecākus es iepriecināšu pati. Es viņus kutināšu, un viņiem būs jāsmejas.”

Citu bērnu atziņas → 4. lpp.

JAUNA ĢIMENES ĀRSTE.

„Pie dakteres Rūtas Eglītes nedēļā profesijai ieguvu tik daudz, cik iepriekš divos gados,” saka Kuldīgas jaunā ģimenes ārste **Zaiga Rone.**

→ 10. lpp.

Kurzemnieks

LAIKRAKSTS VIDUSKURZEMEI

Cena
0,68 eiro

Nr. 147
(11 529)

Pirmdiena, 2019. gada 23. decembris

Priecīgus Ziemassvētkus!

Kurzemnieka kolektīvs

Lāsmas Reimanes foto

IZSTĀDE.

„Aiz katra darba ir kāds stāsts,” tā Kuldīgas Mākslas namā atklāto zīda un lina gleznu izstādi raksturo tās autore **Dzidra Eglīte.**

→ 3. lpp.

SVĒTKU GALDĀ – ĪPAŠA PĪLE.

Kā to pagatavot, skatieties Katrīnas Spulnieces-Aišpures padomos!

→ 7. lpp.

LAI GAIŠI, SILTI UN SKAISTI.

Fotoreportāža. → 6.–7. lpp.

Piektdien, 27. decembrī:

- Atbild Skrundas novada pašvaldības vadītāja Loreta Robežniece.
- Novadi saprot: vidējā latvieša uzvedības temperatūra.
- Kā pavadīti Ziemassvētki.

917714071975024 52

ISSN 1407-9755

REDZĒJUMS

Mierpilnus
Ziemassvētkus!

Daina Tafelberga,
tālr. 63350567,
daina.tafelberga
@kurzemnieks.lv

Skatījos videoklipu, kurā cilvēki stāsta, kā svin Ziemassvētkus. Plašajā sagatavošanās darbu izklāstā, kurā pieaugušie, šķiet, sacenšas par krāšņāko svinēšanas rituālu, kāds mazs zēns, mirkli padomājis, atbildēja: „Ziemassvētkos svin... Ziemassvētkus!” Vienkārši. Bez apceres, kura pareizāka svētku egle: zem elektroliņijas cirstā, kas tāpat tiks iznīcināta, vai veikalā pirktas plastmasas atdarinājums, kura ražošana un vēlāk pārvēršana par atkritumu, vidi var apdraudēt vēl vairāk.

„Ieraugām patieso, kas mums dāvā iekšēju mieru pašiem ar sevi.”

Ko dāvināt, kā iesaiņot, cik naudas tam tērēt? Ko likt galdā? Pirkat lielveikalā Norvēģijas lasi vai iet uz tirgu pēc pašmāju karpas, kurai vairāk zvīņu, cerībā, ka līdz ar to naudas maks kļūs pilnāks. Ko mugurā vilkt? Uz kuru baznīcu iet? Neatkarīgi no šīs ārišķās spozmes Ziemassvētki saglabā priecīgāko, brīnumaināko, gaišāko un, kā sen rakstītās dziesmās joprojām dzied, klusāko un mierpilnāko svētku statusu. Tāpat tie ir baltākie svētki, lai gan ar ziemu un sniegu dabā vairs neasociējas.

Pēc kalendāra ir sācies aukstākais gadalaiks, bet meteorologi vēsta, ka Ziemassvētki atkal nebūšot balti. Gaisma uzvarējusi tumsu,

dienas sāk kļūt garākas, bet ārēji izskatās patumšas un drēgnas. Sals un sniegs gaidāms pēc Jaungada, jo klimata pārmaiņu dēļ meteoroloģisko vasaru garums palielinājies par 11 dienām, turpretī ziemas kļuvušas par nedēļu īsākas. Tās reāli sākas, kad diennakts vidējā gaisa temperatūra vismaz piecas dienas pēc kārtas stabili turas zem nulles. Varbūt Ziemassvētku svinēšana jāatjauno pēc Jūlija kalendāra (divas nedēļas vēlāk) – būs sniegs un brīvdienas arī pareizcīgajiem. Bet arī svinību datumi ir tikai ārišķība, kas būtību nemaina. Pat tad, ja piepildīsies klimata pārmaiņu scenārijs un nekad vairs nebūs kā Edvarta Virzas *Straumēnos*, kur kažokos tērpti vīri un vilnas lakatos satinušās sievas kamanu rindā devās uz balto baznīcu, kas saplūdusi kopā ar piesnigušajiem kokiem, Ziemassvētki būs gaišākie svētki. „Vēl vairāk par egļītes mirdzumu *Straumēnu* saimi apvienoja iekšējais mirdzums, un katrā no viņiem dega kāds lukturnis, kas visu padarīja gaišu un saprotamu. Tad piepeši beidza dūkt zvanu skaņas un atskanēja ērģeles, uzsākdamas dziesmu, kurai ar pūlēm varēja tikt līdzī ļaudis, jo tie klausījās tikai savās balsīs.” Tas ir Ziemassvētku noslēpums: mēs atbrīvojamies no visiem ārišķajiem attēliem, kas mums uzstiepti, un ieraugām patieso, kas mums dāvā iekšēju mieru pašiem ar sevi. Lai visiem gaiši svētki!

TRIS VIEDOKĻI

Lai veicinātu pašvaldības ceļu un ielu ilgtspēju, kā arī sasniegtu nacionālā līmeņa mērķus transporta jomā, turpmāk mērķdotācijas varēs prioritāri izlietot pilsētu tranzīta autoceļiem, tiltiem un ielām, pa kurām kursē sabiedriskais transports, kā arī satiksmes drošības uzlabošanai. To nosaka Ministru kabinetā apstiprinātie grozījumi noteikumos par valsts pamatbudžeta autoceļu fonda programmai piešķirto līdzekļu izlietošanas kārtību.

Vai tas uzlabos ceļu stāvokli novados?

LAUKIEM VAIRĀK NEKĀ IEPRIEKŠ

1. Viktors Gotfrīdsons, Kuldīgas novada domes priekšsēdes vietnieks:

– Laukos šie grozījumi neko nemainīs. Ik gadu pārbaudām ceļus un saliekam prioritārā secībā: vispirms tos, kur kursē skolēnu autobusi, kā arī A klases ceļus, kas ir sliktā stāvoklī. Pilsētā problēmas ir ielās, kas nav tranzīta un kur nekursē sabiedriskais transports. Esam sākuši grantēto ielu divkāršas apstrādes programmu. Otrajā kārtā, iespējams, būs jāmeklē līdzekļi budžetā. Mums bija plāns ieguldīt lielus līdzekļus ceļos, ņemot aizdevumu un pieliekt daļu valsts autoceļu naudas kā līdzfinansējumu, diemžēl kredītus

JAU LĪDZ ŠIM DARĪJA

2. Guntis Putniņš, Skrundas novada domes izpilddirektors:

– Jau līdz šim esam lielu uzmanību prioritāri pievērsuši tranzīta ielām un ceļiem, tur, kur kursē sabiedriskais transports. Līdz ar to šie grozījumi būtiskas pārmaiņas nenesīs. Jau sen no noteikumiem izņemta ceļu tehnikas iegāde, bet tas būtu vairāk vajadzīgs, jo šobrīd tam uzkrāt nav iespējams. Visticamāk, ka autoceļu fonda nauda no valsts budžeta arī turpmāk tiks

JA BŪTU NAUDA

3. Voldemārs Dunajevs, Alsungas novada domes izpilddirektors:

– Ceļi nolietojas, virskārta vairs nespēj izturēt slodzi, lietainos ruņķos bedres veidojas ļoti ātri, ar greiderēšanu nepietiek, vajag lielākus ieguldījumus. Šogad Alsungas novadā nopietnāk pārbūvēti trīs ceļu posmi. Daudz darām, varētu izdarīt vēl vairāk, ja nebūtu tāda

pašvaldībām vairs nedod. Nākamajam gadam ceļu fonds Kuldīgas novadam ir par 50 tūkstošiem lielāks nekā šogad – gandrīz 900 tūkstoši eiro. Taču, izdalot pa visu novadu, pieaugums ir minimāls. Šogad palielinājumu (ap 40 tūkstošiem eiro) novirzījām uz laukiem, jo tur tā ir lielākā problēma. Cik varēs turpmāk pielikt no pamatbudžeta, būs zināms janvārī, kad apstiprinās budžetu. Tādu ceļu, pa kuriem vispār nevar izbraukt, novadā nav. Daudz sūdzību saņemam par valsts autoceļiem, īpaši rudenos un pavasaros. Pilsētā beidzot ķersimies klāt Priekuļu un Laimdotas ielai, kur cilvēkiem pa peļķēm jābrien. Vēl prioritātes ir meliorācija un grāvju

rēķināta pēc līdzšinējās kārtības. Skrundas novadam nākamgad paredzēti ap 170 tūkstošiem eiro – tikpat, cik iepriekš, varbūt mazliet uzturēt, bet ne veikt ievērojamus remontus. Papildu iespēju nav, jo Valsts kase kredītus vairs nedod. Lielākais ieguldījums tranzīta ceļos bija Liepājas–Rīgas šosejas rekonstrukcija. Plānots atjaunot Kuldīgas ielas seguma virskārtu Embūtes ceļa posmā. Par to jau sen runāts, vienmēr pietrūcis nau-

birokrātiskā sloga. Arī naudas varētu būt vairāk, tad ar ceļiem viss būtu kārtībā. Galvenais, lai varam kaut ko ietaupīt, ja nu gadās sniega periodi. Līdz šim esam iztikuši ar ceļu fonda līdzekļiem. Prātīgi saimniekojot, ietaupījām arī virskārtas atjaunošanai. Neizbraucamu ceļu mums nav, jo regulāri pārbaudām. Labojam uzreiz, tiklīdz pamanām bojājumu, lai tas nekļūtu

tīrīšana. Kredīta neiespējamības dēļ nevaram turpināt projektu Pārventā – varam tikai mēģināt novērst avārijas, kad jau sāk applūst. Manuprāt, satiksmes drošības uzlabošana ir jebkura ceļa sakārtošana. Pilsētā papildu pasākumi ir gājēju pāreju pilnveidošana, ātrumvaļņu un spoguļu ierīkošana. Arī tam nauda tiek ņemta no ceļu fonda. Laukos satiksmes drošība galvenokārt saistīta ar skolēnu drošu aizvešanu uz mācību iestādi un atpakaļ. Tāpēc par tiem ceļiem tiek gādāts vairāk, īpaši sliktos laika apstākļos – šķīdonī, putenī, apledojumā.

Nākamā gada budžetā esam iezīmējuši naudu stāvvietu izbūvei pie bērnu darza *Liepziedīņš*, kā arī Upes un Pērkona ielas virskārtas atjaunošanai, bet to lems deputāti. Kā prioritāro valsts autoceļu, kas dažos posmos ir avārijas stāvoklī, *Latvijas Valsts ceļiem* jau trešo gadu esam norādījuši Kuldīgas–Skrundas–Embūtes šoseju. Ir solīts sākt rekonstrukciju nākamgad. Ja tiks īstenota administratīvā reforma pēc pašreizējā plāna, šim ceļam būs daudz lielāka nozīme.

lielāks un nebūtu ceļš jāsāp. Ceļi ievērojami pasliktinās tur, kur brauc transports ar lielām kravām. Vienojamies, ka viņi paši pēc tam izbrauktās vietas salabos. Šobrīd mēs savus ceļus uzturam, kaut tur ir viena divas mājas, šaubos vai tā būs, kad apvienos lielā novadā.

Daina Tafelberga

AKTUĀLAIS JAUTĀJUMS

Vai Ziemassvētkos pats dāvināt un no citiem saņemat dāvanas?

Antra Laizāne, māksliniece: – Es nupat iznācu no slimnīcas. Būšana tajā manī raisījusī pārdomas. Cilvēks cilvēkam ir vislielākā dāvana. Materiālām vērtībām nav nekādas nozīmes. To, ko mēs viens otram varam iedot ar sirdi, ir vislabākā dāvana. Bet, protams, ka bērniem bez tā vienmēr vajag arī kādu materiālu dāvanīņu.

Ilona Kestere, dzimtsarakstu nodaļas vadītāja: – Svinam ģimenes lokā. Aiziesim baznīcā uz dievkalpojumu, un, protams, būs dāvanas. Mums ir bērni. Lai arī krietni paaugušies un ir arī mazbērniņš, visi tiek pie dāvanām. Kas tajās būs, nevar zināt, jo tās atnes Ziemassvētku vecītis.

Daniela Filipa, strādā salonveikalā *Akcents*: – Aizraujamies par daudz ar tām dāvanām! Katru gadu sarunājam, ka būs pašapdāvināšanās un katrs sagādās vienu dāvanu, bet vienalga katrs nopērk visiem. Ir gan grūti izdomāt. Ziemassvētkos esam visi kopā, katrs ir apdāvināts ar kaudzi dāvanu. Un visi ir priecīgi un laimīgi.

Regīna Valciņa, pensionāre: – Krustdēls brauks pie manis ciemos, viņam ir piegadīga meitiņa, kurai noteikti pirkšu dāvanīņu. Vispirms bērniem tās jāsaģādā un tad, ja vēl atliks naudiņa, arī pieaugušajiem. Jo Ziemassvētki ir vairāk bērniem domāti. Man gan jau krustdēls kaut ko izdomās. Pagājušajā gadā starp piparkūkām bija ielicis aploksnī ar naudiņu. Biju pārsteigta.

Andrejs Pakalniņš, pensionārs: – Cik var atļauties, tad kādu sīkumiņu katram tuviniekam sagādāju. Arī pats saņemu dāvanas. Laba dāvana ir tāda, kas noder. Man kā makšķerniekam noder āķīši, spolītes utt. Arī kalendārs noder.

Mārtiņš Osmolovskis, pašnodarbinātais: – Kā visiem citiem arī mums Ziemassvētkos ir dāvanas. Bērniem, mazbērniem dāvinu, un arī pats vienmēr pie kādas tieku.

Jolanta Hercenberga
Lāsmas Reimanes foto

Krāsās apstādināti mirklī

Māksliniece Dzidra Eglīte ar mazmeitām jeb, kā viņa saka, savām mīļajām princesītēm: Elizū, Alisū un Emilijū.

„Aiz katra darba ir kāds stāsts,” tā Kuldīgas Mākslas namā atklāto zīda un lina gleznu izstādī raksturo tās autore Dzidra Eglīte.

Šī ir kādreizējās kuldīdznieces (dzimtā vieta gan Renda), mākslas skolas skolotājas veikuma plašākā skate mūsu pilsētā. Atklāšanā māksliniece sacīja, ka bijis svarīgi atvest darbus tieši uz Kuldīgu, cerot, ka arī šejienes skatītājus tie uzrunās.

Izstāde sagaida ar košām krāsām: dzeltenī rapsu lauki, baltas aitas zaļās ganībās (Dzidra smeij,

ka, pa vilciena logu ieraugot neskaitāmos ganāmpulkus, skats atgādinājis zaļi balti punktainu kleitu). Piesātināti ir Ziemeļjūras paisuma un bēguma mirklī. Autore aicina pievērst uzmanību arī abu darbu faktūrai – tik interesantu zīdu, kura *grubulīši* kā radīti konkrētājam ainavām, viņai vairs neesot izdevies atrast. Šie motīvi un toņi darbos ienākuši līdz ar pārmaiņām mākslinieces dzīvē – devīto gadu viņas ikdiena pāiet Ziemeļu Frīzlandē (apgabals Vācijas federālajā zemē Šlēzvigā-Holšteinā) pašā

Dānijas pierobežā pie Ziemeļjūras, bet Latvijā, Rīgā – vien atvaļinājumu laiks. Kuldīga ar Aleksūpīti, autorei tik mīļie īrisi, ko viņa sauc arī par trauslo brīnumu, Latvijas dabas rimtums un arī krāšņums skatītāju uzrunā izstādes centrālajā daļā.

Līdz 19. janvārim ikviens aicināts novērtēt gan krāsu prieku un rotaļas, gan apcerīgumu gleznās uz zīda un lina, ļauties to stāstiem. (Saruna ar Dz. Eglīti *Kurzemniekā* turpmāk.)

Mārīte Milzere
Lāsmas Reimanes foto

Ziemassvētkos sveic politiski represētos

Uz ikgadējo Ziemassvētku pasākumu Kuldīgas novada domē sanāca tie ļaudis, kuri savulaik līdz mielēm izdzīvojuši izsūtījumā Sibīrijā pavadītos gadus un šausmas. Arī šoreiz bija aicināti 50 politiski represēto biedrības biedri.

Dome bija sagatavojusi simboliskas dāvanas. Priekšsēde Inga Bērziņa izklāstīja pašvaldības ieceres pilsētas infrastruktūras uzlabošanā, iepļānotos remontdarbus, informāciju par pabalstiem utt. Viņa arī izteica cerību, ka pēc teritoriālās reformas biedrības dalībnieku skaits varētu pieaugt, jo Kuldīgai pievienosies Skrundas un Alsungas novads. Sanākušajiem I. Bērziņa novēlēja saglabāt možu stāju: „Lai jums visiem veselība, dzīvesprieks! Lai izdodas atrast prieku ikdienišķās lietās, lai apkārt ir mīļi cilvēki!” Pēc tam ar muzikāliem priekšnesumiem priecēja bērnu un jauniešu centra ģitāristu ansamblis Sangritas Upenieces vadībā.

Biedrībā pašlaik ir vairāk nekā 70 cilvēku. Tās priekšsēdis Uldis Jumīķis saka: „Ir arī tādi cilvēki,

Domes priekšsēde Inga Bērziņa saka pirmssvētku uzrunu Kuldīgas novada politiski represētajiem.

kuriem tūlīt paliks 97 gadi. Tas ir nopietns vecums. Jaunie, kuri nāk klāt, ir izsūtījumā dzimušie. Šogad pievienojās četri šādi cilvēki.” Ziemassvētku egle nav vienīgais pasākums, kad sanākt kopā. Lielākā daļa tiek katru trešdienu, kad pārrunā šībrīža jautājumus politikā un sadzī-

vē, gremdējas atmiņās. Pašam vissāpīgāk esot atminēties, ko piedzīvojuši vecvecāki, kuri tika atrauti no mājām. Bet, kā atzīst U. Jumīķis, piedzīvotais ir pagātne, un sirdi to nevajag turēt, jo tas grauž pašus.

Alberta Dintera
teksts un foto

Policija aicina iedzīvotājus uzmanīties

Ziemassvētku laiks ir brīdis, kad daudzas labdarības organizācijas vāc ziedojumus, bet to izmanto arī krāpnieki. Signāls par šāda veida naudas izkrāpšanu, nozagšanu saņemts arī Kuldīgas policijā.

Valsts policijā (VP) pēdējā laikā ir saņemta informācija par notikumiem, kur personas, ieejot mājokļos un novēršot uzmanību, paņem naudu.

Šāds notikums ir reģistrēts arī Kuldīgā. Kādas pensionāres īpašumā Rendas pagastā iegājušas divas personas – sieviete un vīrietis ar it kā dāvanām, kuras viņi vēloties iemainīt pret ziedojumiem labdarībai. Pēc naudas saņemšanas personas kundzei prasījušas ūdeni. Brīdī, kad sieviete gājusi pēc ūdens, ienācēji paņēmuši sievietes maku un aizgājuši.

Šāda shēma nav jaunums. Nau- da labdarībai tiek prasīta, lai ļaundari nopērtu, kur upuris pēc tam noglabā naudas maku, savukārt ūdens līdžņemšanai tiek prasīts, lai upurim būtu jāpatērē ilgāks laiks ūdens pudeles meklēšanai, tikmēr ļaundari var netraucēti īstenot savu plānu. VP vērš gan Kuldīgas, gan citu pilsētu, pagastu, lauku viensētu iedzīvotāju uzmanību uz to, ka krāpnieki šo svētku laiku var izmantot savtīgos nolūkos. Visdrošākais ir darīt tā, kā citos gadījumos cilvēki rīkojušies, uzreiz pasakot, ka dāvanas, lielākoties drēbes, iegādāties nevēlas. Lielākajā daļā gadījumu, kad kāds iegādājies dāvanu, tās bijušas lietotas drēbes.

VP aicina iedzīvotājus būt uzmanīgiem un neuzķerties uz viltībām.

Alberts Dinters

Slimnīcas pansionāts maksās vairāk

No 1. februāra par senioru uzturēšanos Kuldīgas slimnīcas sociālās aprūpes nodaļā būs jāmaksā 720 eiro mēnesī iepriekšējo 680 vietā. Šī samaksa ir par divvietīgu istabiņu.

Kuldīgas slimnīcas vadītājs Agris Rozenfelds domes sēdē skaidroja, ka ir būtiski paaugstināt sociālo aprūpētāju darba samaksu, valsts pansionātos tas jau esot izdarīts. Turklāt maksa jau sākotnēji noteikta tik zema, ka nesedz kredīta saistības. Tas savulaik ņemts ēkas pārbūvēšanai pansionāta vajadzībām.

Savukārt Kuldīgas pašvaldības kapitālpārvaldības un audita

nodaļas vadītāja Inga Kaltnece skaidroja, ka slimnīcas pansionāts samaksas ziņā līdz šim bijis sestajā vietā valstī starp līdzīga profila iestādēm, taču salīdzināt tās neesot korekti, jo pakalpojumu līmenis un dzīves apstākļi tajās ļoti atšķiras. Pēc cenas paaugstināšanas slimnīcas pansionāts varētu palikt ap to pašu līmeni, jo arī citos pansionātos samaksa tiek celta.

Pieprasījums pēc šī pakalpojuma ir. Šobrīd pansionātā ir 50 iemītnieku. Par 14 cilvēkiem maksā nevis pašvaldības, bet tuvinieki.

Iveta Grīniņa

Kā strādās CSDD

Kāds būs Ceļu satiksmes drošības direkcijas darba laiks Ziemassvētkos un gadumijā?

23. un 30. decembrī darbdiena būs par stundu īsāka. 24., 25., 26., 31. decembrī un 1., 2. janvārī klientu centri būs slēgti. Pilna darbdiena būs 27. decembrī, bet 28. decembrī strādās tās tehniskās apskates stacijas, kurām sestdiena ir darbdiena.

NUMURA CITĀTS

„Ļoti daudzas situācijas lost in translation (pazudis tulkojumā) notika valodas pārpratumu dēļ. Draugs mani aicināja uz pirti, jo tur vairāki draugi gatavos bārbekjū. Es atbildēju: „Jā! Kur un cikos?” Viņš prasīja: „Vai tu zini, kas ir pirts?” „Nē!” Izcādās – vajag

ņemt līdzī peldkostimu un dvieļus,” tā mācību laiku Kuldīgas ģimnāzijā atceras Ana Beatrise da Kosta Moreira no Brazīlijas.

„Par dāvanām un pat par prieku svarīgāki ir CILVĒKI”

Ko no Ziemassvētku vecīša un rūķiem cer sagaidīt Kuldīgas pirmsskolas izglītības Cīrulītis grupas **Eziši** audzēkņi? Lielus brīnumus un prieku!

Tina Miķelsone svētkus ļoti gaida, jo pirmo reizi satikšoties ar savu skaisto Bārbiju, kurai esot krāsaini mati. „Zinu, ka tāda man būs, jo es rakstīju vēstuli un to prasīju. Varbūt man atnes arī L.O.L. Iellī. Viņa var būt un čurāt. Tas būs interesanti.

Ziemassvētku vecītim ir elfi, kuri tādas taisa. Vēl svētkus gaidu tāpēc, ka tad tētīm būs brīvs un viņš man palīdzēs rakstīt. Mums patīk visu darīt kopā.”

Dāvids Spāģis pie lielās egles satīcis Ziemassvētku vecīti, kuram bijusi sarkana cepure ar lielu bumbuli. Viņš sacījis, ka uzdāvinās ar pulti vadāmu mašīnu.

Nikam Borisovam Salavecis dāvināšot telefonu, jo puisim ir daudz draugu, kuriem gribas piezvanīt. Tas būšot firmas Samsung tāpat kā

viņa vecākiem un brālim. „Mamma priecātos, ja dāvanā saņemtu puķes un končās, bet tētis – ja beidzot tiktu pie skaistām austiņām. Brālim gribētos jaunu telefona vāciņu.”

Paulai Druvai patīk, ka svētkos ir brīvdienas un no rītiem ilgi var saldi gulēt. „Es gulēšu ļoti daudz. Salavecītis mums atnesīs Ziemassvētku eglīti, un mēs par to viņu pacienāsim ar pašu ceptām piparkūciņām un cepumiņiem. Ieliesim arī pienīnu, lai viņš var kārtīgi paēst,” sola meitene.

Valters Sapiēgs ļoti gaida sniegu. Svētkos tuviniekiem puisis dāvināšot paša gleznotas gleznas.

Pēteris Rozentāls cer, ka svētkos visa ģimene ies rotaļās ap eglīti. Viņš nezina, ko dāvanā vēlas brālis Oskars, bet Pēterim vecītis nesišot lidmašīnu vai helikopteru.

Adrians Dureņš

uzskata, ka dāvanas pienākas tikai kārtīgajiem. Tas nozīmē – tiem, kuri valkā čības un netrako. Vēstulē rūķim uzrakstījis, ka vēlos ar pulti vadāmu mašīnu. Tā kā rūķi dzīvo kopā ar Ziemassvētku vecīti, gan jau viņa vēlme tikšot tam atklāta.

Elizabete Edele-Davidenko reiz rūķīti sastapusi veikalā, bet tas neesot paspējis pateikt, ko Salavecis svētkos ģimenei atnesīs. Meitenei

esot mamma, tētis, trīs brāļi un visu milulis suns. Ja vecītis iedomātos uzdāvināt sunim gaļu, tas tik ļoti priecātos, ka iepriecinātu arī pārējos mājniekus. Tad svētki būtu izdevušies visiem.

Laura Treigūte jau zina, kāda būs tikšanās ar Ziemassvētku vecīti.

„Es viņam pateikšu: „Es jūs mīlu!” Jo man viņš ļoti patīk. Nekad vēl neesmu satikusi, bet multenēs esmu redzējusi, kāds viņš izskatās. Zinu, ka viņš man uzdāvinās balerīnu un L.O.L. Iellīti. Savus vecākus es iepriecināšu pati. Es viņus kutināšu, un tad viņiem būs jāsmejas. Man ir māsiņa Grieta. Kas viņai patiktu, es nezinu. Es viņu samīļošu.”

Jēkabs Ernests

Bušers domā: Ziemassvētku vecītim patīk tas, ka bērni ir kārtīgi: „Labi uzvesties ir palīdzēt citiem cilvēkiem. Es esmu mammai palīdzējis plauktā krāmēt grāmatīņas. Man svētkos dāvanu atnesīs rūķi. Esmu mežā viņus satīcis. Viņi tur lasa sēnes.”

Kate Jansone domā, ka Ziemassvētkos varētu nosvinēt arī dzimšanas dienu. „Man tā ir februārī, bet gribētu nosvinēt pie eglītes. Esmu satikusi lielu, garu un ļoti smuku Ziemassvētku vecīti. Es uzrakstīju vēstuli, ziļīte viņam to aiznesa, tāpēc viņš

man atnesīs L.O.L. Iellīti. Mamma priecātos, ja viņai dāvinātu jaunu telefonu, bet tētīm patiktu, ja viņam darbiņš dotu vairāk naudu.”

Emilija Kalniņa

domā, ka brālis Ralfs priecātos par mašīnu, bet to, ko viņai atnesīs svētkos rūķi, nevarot

iedomāties. Neesot nevienu satikusi, lai paprasītu. Viņa gribētu, lai svētkos no debesīm krīt sniegs. Kā tas tur, augšā, rodas, to gan meitene nevarot saprast.

Ernests Jankovskis

svētkus gaida brīnumu dēļ: „Tad pie durvīm klauvē Salavecītis, varam cept piparkūkas, mājās būs eglīte. Prieks ir par to, ka varam gaidīt svētkus, pirms tiem braukt uz Rīgu pie omas un opja.”

Francis Krūmiņš

rūķiem palūdzis, lai svētkos atnes trasi, pa ko var braukāt ar mazām mašīnītēm. Visiem citiem viņš novēl, lai rūķi atnes prieku.

Ģirts Neifelds reiz

sastapis rūķus, kuri draiskojušies un mētājušies ar pikām. Patiesībā tie bijuši nevis īstie, bet gan cilvēkrūķi. Tādiem draiskuljiem nemaz neesot laika par bērnu dāvanām gādāt. To darot īstie, ziemeļos pie Salaveča dzīvojošie.

Martam Adrianam Graubergam ļoti patīk zirgi: „Uzrakstīju vēstulē, lai atnes man rotaļu zirgu. Noliku vakarā pie durvīm, un no rīta vairs tur nebija. Varbūt Salavecis ar zirgu bija atbraucis tai pakaļ.

Bērniņā man zirgi ne īpaši patika, bet tagad esmu pie viņiem pieradis. Ar zirgu es spēlēšos. Mammai uztaisīšu lielu pārsteigumu – nopirkšu daudz rozēs. Tētīm uzzīmēšu apsveikumu, kurā būs daudz končās. Manas mammas māsai piedzima meitiņa Enija Mona, bet es nezinu, ko tik mazai meitenei gribētos.”

Rebeka Rozevska

svētkus gaida ar prieku: „Dāvanā es gribētu saņemt mantu Lego Friends. Sen jau rūķim uzrakstīju

vēstuli. Noliku mājās uz palodzes un no rīta redzēju, ka tā tur vairs nav. Nezinu, kā rūķis tika iekšā. Vecākiem dāvināšu zīmējumu. Tajā būs puķes, mamma, tētis un māja.”

Man mamma, tētis, brālis un māsa ir vissvarīgākie. Arī krustmāte, brālēni un māsiņas. Svētkos būsim kopā laukos, priecāsimies par eglī,” stāsta puisis.

Dieva iemiesošanās nepieciešamība

Viesturs Pirro, mācītājs

Ziemsvētki ir Dieva Dēla, mūsu glābēja Jēzus Kristus, piedzimšanas svētki. Jautājumam *No kā tad mūs jāglābj?* ģeniālais franču filozofs Blēzs Paskāls dod īsu un precīzu atbildi: „Inkarnācija rāda cilvēkam, cik liels viņa posts, ja bija jānāk tik lielai palīdzībai.”

Dieva iemiesošanās jeb inkarnācija ir pati radikālākā rīcība, ko cilvēce ir piedzīvojusi, un galvenā vēsts Bībelē: Dievs redz mūsu izmisīgās pūles būt labiem, svētiem un nemirstīgiem, taču mēs piedzīvojam vienu sakāvi pēc otras, jo ar labo gribu, solījumiem un apņemšanos vien nepietiek. Tādēļ Dievs mūsu esamībā ienāk pats – iemiesojas.

Pasaules reliģijas ar lielākiem, mazākiem vai nekādiem panākumiem Dievu meklē, bet neatrod, jo virziens ir aplams – no zemes ietiekies debesīs, pie Dieva. Tas precīzi attēlots pasākā par garo pupu. Puišis iedēsta burvju pupu (savu reliģiju), un tā izaug līdz debesīm. Viņš pa to uzrāpjas un debesīs ierauga skaistu pili, tikai tajā dzīvo cilvēkēdājs milzis, no kura jāslēpjas vai kuram jāpielabinās, lai izdzīvotu, jāizdomā dažādi stīķi, lai milzis (reliģija) neapēstu tās radītāju, garās pupas sējē-

ju. Reliģija vienmēr ir garā pupa: cerētās paradīzes vietā nākas sastapties ar cilvēka paša safantazētu dievību vai dievībām, šīs zemes valdnieku kari-katūrām, kuru priekšā jājūtas kā apdraudētai, nožēlojamai niecībai, jo dievības ir lielas, asinskārīgas un nepielūdzamas. Kristīgā ticība rāda tieši pretējo virzienu – Dievs no debesīm nāk pie mums, iemiesojas kā Dieva dēls, lai satriektu visu, ar ko pašu spēkiem netiekam galā: grēku, nāvi, velna varu, mūsu nevarību uzlabot sevi un pasauli, kurā dzīvojam. To ir radījis Dievs savā mīlestībā un nekad nav atstājis – no cilvēces pirmsākumiem Kristus ciltsraksti ved uz Viņa piedzimšanu, iemiesošanās. Tādēļ pirmais jeb Mateja evaņģēlijs sākas ar vārdiem: „Jēzus Kristus, Dāvida dēla, Abrahāma dēla, cilts raksti.” (Mt. 1:1)

Dāvids, lielais ķēniņš, piedzima Betlēmē un izveidoja svēto zemi par spēcīgu valsti, jo tai pamatā lika dievbijību un ticību, tā kļūstot par visu valdnieku

„Ziemsvētki nozīmē radikālu Dieva un cilvēka attiecību maiņu: nevis cilvēks reliģijā meklē Dievu, bet Dievs caur iemiesošanās kā Dieva dēls Jēzus Kristus meklē cilvēku.”

paraugu un vienu no Jēzus cilts-tēviem. Abrahāms visu mūžu pilnīgā pašātvībā sekoja Dieva vadībai savā dzīvē un kļuva par visu ticīgo tēvu, arī sev nesaprotamas lietas pieņemot ticībā. Dievs lika, lai viņš upurē savu vienīgo dēlu Īzaku, tā pārbaudot ticību, un Abrahāms paklausīja: „Dievs pats sev sagādās jēru!” (1. Moz. 22:8) Tātad ticība nozīmē upurēt, atdot Dievam sevi pašu.

Īstais Dieva jērs, kas nes pasaules grēku, ir Dieva dēls Jēzus Kristus. Tikai Viņš, svētais un

nemirstīgais, var mūs pārvērst savā līdzībā. Viņa iemiesošanās jau pati par sevi ir upuris – atstāt debesu godību mūsu dēļ, zinot, ka cilvēki to nesapratīs, atraidīs, apsmies un beigās savam glābējam piespriedīs nāvessodu kā upurējam pie krusta Golgātā.

Ziemsvētku galvenā doma ir mana atbilde tik lielai Dieva mīlestībai: „Ko es upurēju savam radītājam, mīlošajam tēvam?” Jo svinēt Ziemsvētkus nenozīmē tikai pašsaprotami saņemt vislielāko dāvanu no

Dieva – pestīšanu, glābsanu no grēka, nāves un velna varas, bet arī manu atbildi Dievam. Jaunava Marija atdeva sevi visu, lai caur viņu, bezvainīgi ieņemot no Svētā Gara, pasaule saņemtu savu glābēju. Tā šī pazemīgā, padevīgā jaunava dziļā ticībā un paklausībā Dievam kļuva par iemiesotā Dieva – Jēzus Kristus – dzemdētāju, baznīcas un ticīgās cilvēces attēlu.

Kādā laimīgā ģimenē ienāca bēdas – nomira dievbijīgā māte, palika tēvs ar meitiņu. Viņš nebija ticīgs, negāja uz baznīcu un diev-

kalpojumiem. Tuvojās Ziemsvētki, meitenīte priecīga rādīja tēvam skaistus attēlus ar eņģeļiem, kas pie Betlēmes silītes ar Mariju, Jāzepu un ganiem gaviļi: „Gods Dievam augstībā, un miers virs zemes labas gribas cilvēkiem!” Ziemsvētku svētvakarā meitenīte: „Tēti, rīt ir Ziemsvētki. Atceries, kad māmiņa vēl bija ar mums, Ziemsvētkos viņa vienmēr apdāvināja mani un tevi. Būtu labi, ja mēs kaut ko varētu uzdāvināt Jēzum.” Tēvs nedomāja par Jēzu, taču, lai meitiņu neapbēdinātu, sacīja: „Labi! Bet kas gan būs dāvanā?” Padomājusi viņa teica: „Tēt, es zinu, ko dāvināšu Jēzum! Sevi pašu! Tā būs skaista dāvana.” Tēvs par to tikai pasmaidīja un nodomāja: „Nevienam es ne- atdošu savu mīlumu.”

Pagāja gads, atkal atnāca Ziemsvētki. Tēvs bija aizmirsis par pagājušā gada dāvanu, bet meitiņa teica: „Tēti, es domāju, ko Jēzum dāvināt šogad. Dāvāna nedrīkst būt mazvērtīgāka nekā pagājušogad. Es dāvināšu Viņam pašu skaistāko dāvanu – tevi!” Tas tēvu aizkustināja. Viņš sāka pārdomāt savu dzīvi, atcerējās grēkus, ko darījis, un uzdrošinājās pirmo reizi mūžā tos atzīt un izsūdzēt Dievam. Sirdī ienāca pilnīgs miers un svētlaipe – mazās meitiņas dāvanu Jēzus bija saņēmis.

„Ļoti grūti, ja esi viens pret visu pasauli”

Vislielāko distanci Latvijas iedzīvotāji ietur ar čigāniem jeb romiem, liecina Sabiedrības integrācijas fonda (SIF) un pētījumu centra SKDS šīgada aptauja. 33% negribētu ar viņiem kopā strādāt, 47% negribētu viņus savā ģimenē, bet 36% nevēlētos dzīvot kaimiņos.

Kurzemē, kur, salīdzinot ar pārējo Latviju, čigānu ir ievērojami vairāk, tikai 32% ar viņiem ikdienā tiek. Attieksme pret cittautiešiem, sevišķi romiem, ir ārkārtīgi piesardzīga.

PAMAZĀM MAINĀS

„Lai gan situācija palēnām uzlabojas un cilvēku tolerance aug, aizspriedumi, kas valdījuši gadsimtiem ilgi, nav atmetami vienā dienā un pat ne vienā desmitgadē,” secina kuldīdzniece Rasma Zavicka. Viņa mācījusies Kuldīgas 2. vidusskolā, Kuldīgas Tehnoloģiju un tūrisma profesionālajā vidusskolā ieguvusi automehāniķa kvalifikāciju, Rīgas Stīla un modes tehnikumā – kosmētiķes kvalifikāciju. Mācās Latvijas Universitātē par sākumskolas skolotāju ar tiesībām mācīt angļu valodu pamatskolā. Pirmsskolas izglītības iestādē *Abelīte* bērniem vada angļu valodas nodarbības.

VIENMĒR JUSTIES SLIKTĀKAI?

„Pats grūtākais, saskaroties ar diskrimināciju, ir bailes, ka viss sliktais, kas ar cilvēku notiek, saistīts nevis ar viņa zināšanām, profesionalitāti vai personību, bet gan etnisko piederību. Gan skolā, gan sākot darba gaitas, man vienmēr bijusi iekšēja vajadzība sevi parādīt maksimāli labi, izdarīt vairāk nekā citiem, jo vienmēr esmu jutusies sliktāka, nepilnvērtīga, par kaut ko vainīga.

Viss sākas skolā. Man paveicās: skolā sāku iet pie sirsnīgas un iecietīgas klases audzinātājas. Viņai nebija svarīgi, ka neesmu latvieti, bet paralēlklasē mācījās divi čigānbērni, brālis un māsa – viņu dzīve bija neizturama, jo paralēlklases audzinātājam bija sava attieksme. Brāli un māsu tik ļoti terorizēja, ka pēc pāris gadiem viņi no skolas aizgāja.

Nereti dzirdam pārmetumus, ka romi ir slinki, negrib mācīties. Bet es nevaru tam piekrist – ir ļoti grūti, ja esi viens pret visu pasauli. Arī man skolas laikā ir nācies piedzīvot pazemojumus. Mamma ļoti gribēja, lai bērni mācītos, lai mums būtu izglītība un labākas iespējas, nekā bija viņiem ar tēti. Tieši problēmas skolā ir iemesls,

„Starp romiem ir daudz talantīgu cilvēku, lielisku mūziķu un amatnieku, taču izglītības trūkuma dēļ talants nereti tā arī paliek ēnā,” saka Rasma Zavicka.

kāpēc ir tik daudz mazizglītotu romu. Bet bez izglītības pieaugušajam zūd konkurētspēja darba tirgū. Un, ja vēl seja rakstīts, ka neesi latvietis, tevi neņem pat gadījuma darbos.

Redzēju, kā gāja manai mammai: viņa piesakās darbā, bet, tiklīdz viņu ierauga, tā pasaka, ka vieta ir aizņemta. Vairums darba devēju labprātāk ņems darbā dzērāju latvieti nekā kārtīgu cittautieti. Arī es, ejot uz darba interviju, mēģināju sagatavoties atteikumam: loģiski spriežot, pieredzes trūkuma dēļ, bet patiesībā aiz bailēm, ka mani nepieņems

Latvijā pašlaik dzīvo

4983 romi

(pēc CSP šīgada datiem)

7391 romi

(pēc PMLP iedzīvotāju reģistra)

tāpēc, ka esmu čigāniete. Turklāt darbā, kas saistīts ar kasu sistēmu, ar naudu, sākumā visu laiku baidījos: ja būs kādas nesakrītības, viss tiks norakstīts uz to, ka čigāni ir zagļīgi un krāpjas. Par laimi, tā nenotika.”

KĀ VĒRST UZ LABU?

„Reāls atbalsts būtu pieaugušo izglītošana. Daļai romu vecāku, kuri auguši padomju laikos, kad bija kolhozi un fabrikas ar gadījuma darbiem, joprojām ir sajū-

ta, ka gan jau kaut kā galā tiks. Bet bērns aiziet uz skolu, pirmajās dienās sakaujas, jo viņu apsūkā, un vecāki pasaka: „Nevajag tev to skolu.” Tad ir vērts ar šo ģimeni strādāt sociālajam darbiniekam. Daļa vecāku sākumā izrādīs zināmu pretestību – viņi paši varbūt nemaz neprot lasīt, taču jādodomā, kā uzrunāt. Tāpat vajadzētu strādāt arī ar latviešu bērniem un viņu vecākiem. Bērni ir nežēlīgi –

„Es ticu, ka mēs saņemam to, ko dodam. Stāsts ir ne tikai par „viņiem”, bet arī par mums pašiem.”

skolas vide nereti pārvēršas par izdzīvošanas spēli, un tas neattiecas tikai uz romiem. Tur būtu jāiesaistās skolas vadībai. Jāstrādā arī ar skolotājiem. Iecietība jāveido, jo citāda ne vienmēr ir sliktas. Bailes no atšķirīgā nāk no pieaugušajiem – bērni tikai atdarina to, ko redz un dzird.

Mūsu sabiedrība kļūst multikulturāla, taču mēs neesam tam gatavi. Manai mammai ir 60 gadu, un viņai grūti pierast, ka čigānus tagad sauc par romiem. Nav jau svarīgi, kā tevi nosauc. Svarīga ir intonācija, kā tas tiek pateikts. Var ieviest visas iespējamās regulas, bet, ja dzīvē nekas nemainās, tam nav nozīmes. Vienlaikus es ticu, ka mēs saņemam to, ko dodam. Stāsts ir ne tikai par *viņiem*, bet arī par mums pašiem – romiem ir savi aizspriedumi, un, kā izturēsies pret citiem, to arī saņemi atpakaļ.

Mana miera osta ir vecāku mājas. Viņi mani atbalsta un iedrošina. Romi ir ļoti viesmīlīgi un izpalīdzīgi. Starp mums ir daudz talantīgu cilvēku, lielisku mūziķu un amatnieku, taču izglītības trūkuma dēļ talants nereti tā arī paliek ēnā. Ja mums lūdz palīdzību, mēs palīdzam, nepētot, kam. Un ļoti ceram to pašu saņemt pretī.”

Apkopojā Katrīna Keķe

Skats uz naksnīgo Kuldīgu.

Trīs krāsaini logi Smilšu ielā 1.

Arī pie Mucenieku ielas 10. nama padomāts par dekorācijām.

Nevienai vien mājai uz sienas projekcijas krāsainas sniegpārslīņas, attēlā redzamā māja atrodas Pārventā, Apšu ielā 3.

Krāsainas lampiņas rotā kādu namu mazajā Pilādžu ielā Pārventā.

Kā katru gadu, viena no rotājumiem bagātākā ir Ziedu iela, kurā izgreznota gandrīz katra māja. Attēlā – Ziedu iela 22.

PILSĒTA

Spuldziņu virtenes, rūķi, gaismas projekcijas uz ēku sienām un dažādi citi Ziemassvētku rotājumi grezno daudzdzīvokļu namus, privātmājas, veikalus, kafējnīcas un iestādes Kuldīgā. Arī Kurzemnieks ievērojis dažas mājas, kas īpaši raisa svētku noskaņu.

MIRDZ!

Lāsmas Reimanes teksts un foto

Grezns vainags pie Policijas ielas 13. nama durvīm.

Mirdzošas dāvanas pie veikala Home Deko durvīm.

Ziemassvētku rūķi sasēduši Ēdoles ielas 16. nama pagalmā.

Jelgavas ielā viens no gaišākajiem ir 66. nams.

Spuldziņu virtenes apvītas ap verandu Pētera ielā 3.

Rotājumi zelta toņos – dizaina lietu salona Kuuld logos.

Jelgavas ielā 24 rotājumi mirdz vairākos logos.

GALDAM

Veselīgs mājas ēdiens

Katrīna Spuleniece-Aišpure
Jēkaba Aleksandra Krūmiņa foto

Lavandas pīle ar fenheļa salātiem un kartupeļu-ķirbju biezeni

Sastāvdaļu daudzums atkarīgs no cepeša izmēra un ēdāju skaita. Garšvielas gan vajag daudz, lai pārklātu visu pīli. Cepetīm lieliski pietāv svaiga fenheļa salāti, ko papildina ar baltvīna etiķi vai citrona sulu, sāli un pipariem, vai citi svaigi salāti.

VAJADZĒS: veselu pīli, graudu piparus, koriandru, kuminu, lavandu ziedus, medu, sāli. Mērcei vajag 2-3 apelsīnus, sojas mērci, nedaudz sviesta un miltu. Biezenim – kartupeļus, ķirbi, 2-3 ķiploku galviņas, saldo krējumu un sāli. Salātiem – svaigu fenheļi.

KĀ PAGATAVOT. Pīli vispirms ledusskapī var nogatavināt – izņemt no plēves un ļaut tai (bez marinādes) brīvi stāvēt pirms cepšanas. Sagatavo garšvielu maisījumu – dzirnavinās, smalcinātājā vai pietā samaj melnos graudu piparus, koriandra sēklas un kuminu. Garšvielas sajauc ar žāvētiem lavandu ziediem. Neilgi pirms svētku vakariņām pīli viscaur ieziež ar medu, apber ar sāli un garšvielu maisījumu. Putnu liek cepamajā traukā un cepeškrāsnī grila režīmā cep 8-10 minūtes, tad apgriez otrādi un atkārtoti. Lai gaļa būtu sulīga, to nedrīkst pārcept. Beigās cepeti izņem un pirms pasniegšanas 15 minūtes atpūstina. Mērcei ņem cepamajā traukā satecējušos taukus, papildina ar svaigi spiestu apelsīnu sulu un sojas mērci, pēc vajadzības pieber cukuru, visu uzksarē, iebiezina ar sviestu un miltiem.

PIEDEVĀS PAGATAVO BIEZENI: izvāra kartupeļus, cepeškrāsnī izcep nelielos gabaliņos sagrieztu ķirbi un šķērsām sagrieztas ķiploku galviņas. Kartupeļus samīca ar ceptajiem ķirbjiem un ķiplokiem. Pievieno nedaudz saldo krējuma vai piena un sāli pēc garšas. Mīca tā, lai paliek gabaliņi, – tas biezenim dos interesantāku tekstūru. Pīli sadala un pasniedz ar biezeni, mērci un salātiem.

REKLĀMA

Ventspils Digitālais centrs piedāvā radošas un izglītojošas tehnoloģiju darbnīcas

Ventspils Digitālais centrs aicina skolēnus iepazīt daudzveidīgo tehnoloģiju pasauli radošajās tehnoloģiju darbnīcās, kuru ietvaros iespējams gūt gan jaunas zināšanas, gan izpausties radoši. Tehnoloģiju darbnīcas iecienījuši bērni no visas Latvijas un tajās iespējams piedalīties, ierodoties klātienē Ventspils Digitālajā centrā vai uzaicinot tehnoloģiju speciālistus ciemos pie sevis.

Ekskursijas laiks Digitālajā centrā ir divas stundas, kuru laikā skolēni var piedalīties divās radošajās darbnīcās. Cena vienam skolēnam – 4,00 EUR. Ja skolēnu grupa pārsniedz 15 bērnu skaitu, tad tā tiks sadalīta divās mazākās grupiņās. Savukārt, izvēloties darbnīcu *Digitālā apdruka un dizaina priekšmeti*, darbnīcu ilgums ir 90 minūtes, kuru laikā tiks izgatavoti dizaina priekšmeti. Cena vienam skolēnam 8,00 EUR. Aicinot Ventspils Digitālo centru ciemos, iespējams vienoties gan par nodarību saturu, gan ilgumu.

- Ventspils Digitālais centrs piedāvā sekojošas tehnoloģiju darbnīcas:**
- ♦ **digitālās apdrukas un dizaina priekšmetu darbnīca** (90 minūtes) – uzlīmju veidošana, bandanu, krūzīšu u.c. priekšmetu apdruka (pēc izvēles);
 - ♦ **zīmēšana ar 3D pildspalvām** – 3D modeļu veidošana;
 - ♦ **digitālā foto un video darbnīca** – dažādu video, foto efektu izmantošana un attēlu apstrāde programmā *Adobe Photoshop* u.c. programmās;
 - ♦ **robotikas darbnīca** – iespēja darboties ar *Bee-Bot*, *Dash&Dot*, *LEGO WeDo*, *LEGO Mindstorms*, *Ozobot*, *Edison robotiem*, atbilstoši skolēnu vecumam;
 - ♦ **datografiķas darbnīca** – dažādu attēlu, animāciju vai aplikāciju veidošana;
 - ♦ **Digitālās māksla darbnīca** – dažādu digitālu māksla darbu izveide;
 - ♦ **3D datografiķas darbnīca** (no 5. klases) – darbošanās ar daudzveidīgām programmām, piemēram, *TinkerCad*, 3D modeļu izveidei;

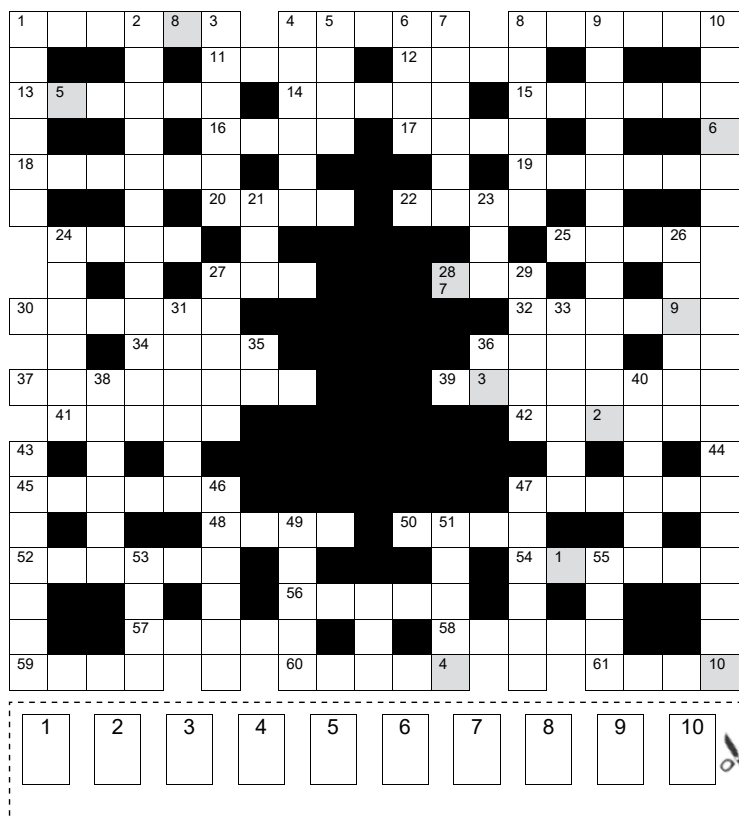

- ♦ **elektrisko ķēžu un programmēšanas darbnīca** – iespēja veidot kontrolierus ar *MakeyMakey*, veidot elektriskas ķēdes un programēt, izmantojot *LittleBits* magnētiskos blokus;
- ♦ **STEM darbnīca** (2.–4. klasei): darbošanās ar tehnoloģijām (robotiem, planšetdatoriem, programmējamām ierīcēm u.c.) kādas STEM jomas satura apguvi, piem., dabas procesi, optika, arhitektūras un inženierzinātņu principi, fizikas likumsakarības u.tml;
- ♦ **Minecraft darbnīca** (3.–6. klasei): atvērtās pasaules tipa spēles *Minecraft: Education Edition* mērķtiecīgs izmantojums, veidojot 3D modeļus izveidoti starppriekšmetu saikni ar matemātikas, sociālo zinību, dabaszinību u.c. mācību priekšmetu tēmu apguvi, piemēram, *Dzīve uz Marsa*, pilsētvides/savas ģeogrāfiskās vide izveide, ģerboņa izveide, labirinti, latvju rakstu zīmes u.c.

Nodarību saturu Ventspils Digitālā centra pasniedzēji pielāgos attiecīgi skolēnu vecumam. Pieteikties ekskursijām iespējams šeit: <https://ej.uz/vdcradosasdarbnicas> vai zvanot pa tālr. 28632351, rakstot uz pulcini@ventspils.lv.

KRUSTVĀRDU MĪKLA

Veidojusi Daina Skribāne.

Risinājumu gaidām līdz 26. decembrim.

Horizontāli: 1. Sala personificējums latviešu folklorā. 4. Mācību iestāde. 8. Tēls franču rakstnieka V. Igo romānā *Nožēlojamie*. 11. Ietekmes pakāpe, nozīme. 12. Pilsēta Beļģijā, kur pirmo reizi 1. pasaules kara laikā tika lietoti ķīmiskie ieroči. 13. Latviešu dzejniece (1951). 14. Precētu sieviešu tautas tērpa piederums (dsk.). 15. Izmērs (burtiem). 16. Mehāniski vairākkārt atkārtojot, mācīties, censties iegaumēt (sar.). 17. Dzēriens, ko gatavo apļējot izžāvētas augu daļas ar verdošu ūdeni. 18. Mīlas, laipnas. 19. Priekšmets dažādu vielu ievietošanai. 20. Latīņu alfabēta burts. 22. Darbīgs vulkāns Sicīlijā (Itālijā). 24. Ātri, spārīgi strādāt (sar.). 25. Nīlas pieteka. 27. Daudzskaitļa personas vietniekvārds. 28. Neliels izaugums mīksto aukslēju pakaļējā daļā. 30. Svinīgs apsveikuma raksts speciālā apdarē. 32. Kalēja darbarīks. 34. Upe Pakistānas dienvidos. 36. Veidot asējumu. 37. Sengrieķu dramaturga Sofokla traģēdija. 39. Boksa – sitiens no apakšas ar saliektu roku. 41. Sadauza. 42. Alšungas novada iedzīvotāji. 45. Ļoti indīgas čūskas (izplatītas D-Āzijā, Āfrikā). 47. Izkapts ar īsu kātu. 48. Zodiaka zvaigznājs. 50. Izsaukmes vārds, kuru lieto, lai pavēlētu apstāties vai pārtrauktu darbību. 52. Viens no zaļu veidiem pēc formas (dsk.). 54. Ekonomikā – cikls, kas periodiski atkārtojas. 56. Senās Mauretānijas iedzīvotāji. 57. Dabas parādība. 58. Ieleja ar stāvām nogāzēm. 59. Slavens latviešu hokejists. 60. Gada laiks. 61. Ieguvums (zvejā, medībās).

Vertikāli: 1. Vieta, kur ir nocirsts mežs lauksaimniecībā izmantojamās zemes iegūšanai. 2. Laika apstākļi, kad snieg un vējš griež sniegu pa gaisu. 3. Platas, brīvi krītošas bikses, kas šūtas no kokvilnas auduma. 4. Tievš, sīks. 5. Sist, pērt (sar.). 6. Veidot (ko) no izkausēta materiāla (ieplidot veidnē). 7. Pārņemt. 8. Neliels, atsevišķs nodalījums (piem., somā, koferi). 9. Ziemas saulgriežu svētki. 10. Grāfiste Anglijas DA. 21. Šveiciešu gleznotājs (1879–1940). 23. Ierodas. 24. Radioaktīva inertā gāze, kas šķīst ūdenī. 26. Siltzemju lakstaugi, krūmi ar lielām plūksnoti dalītām ērkšķainām lapām. 27. Runāt nepatiesību. 29. Lapu koki. 31. Sīks, plēšīgs jūras dzīvnieks ar caurspīdīgu ķermeni. 33. Liels daudzums, liels skaits. 35. Krievu lidmašīnu marka. 36. Prievārds ar akuzatīvu. 38. No drēbes šūtas kules. 40. Pretēji, citādi. 43. Sīkstūli. 44. Zemes virsmas padziļinājumi starp kalniem. 46. Sastingt no aukstuma. 47. Sevišķas, savdabīgas. 49. Nepavisam. 51. Liels skujkoku apgabals Sibīrijā un Ziemeļamerikā. 53. Kruzīte. 55. Populārs Madrides sporta klubs.

Pareizā atbilde: KOLUMNTITULS (grāmatas vai žurnāla lappusē virs pamatteksta izvietots uzraksts, piem., nodaļas, paragrāfa, raksta nosaukums, vārdnīcas lappuses pirmā un pēdējā šķirklja vārds).

Atbildes. **Horizontāli:** 1. Sadarbs. 5. Embargo. 9. Stamba. 11. Novads. 12. Kārteris. 13. Azote. 17. Spins. 19. Losjons. 20. Atmoda. 21. Kalams. 24. Anadira. 26. Kurss. 27. Lepra. 31. Lakmuss. 33. Flauta. 34. Tirole. 35. Asteres. 36. Samaksa. **Vertikāli:** 2. Artroze. 3. Amme. 4. Braks. 6. Manss. 7. Aiva. 8. Gudrons. 10. Itrijs. 14. Trītons. 15. Kordons. 16. Ondatra. 18. Permeke. 22. Idioma. 23. Rudulis. 25. Kreilis. 28. Klase. 29. Astra. 30. Ruse. 32. Orta.

Pareizi atbildējuši: Vilnis Bēniņš, Bruno Mekšs, Gunta Vāciete, Velta Višņevska, Ojars Silkans.

Atminējumu, izgrieztu no laikraksta (ne kopētu), sūtiet uz redakciju *Krustvārdu mīklu konkursam*, *Kurzemieks*, 1905. gada ielā 19, Kuldīgā, LV-3301, vai iemetiet redakcijas vēstuli kastītē!

Pārmaiņas seno ēku glābšanas konkursā

Pašvaldības konkursā, kas piešķir naudu Kuldīgas vēsturiskā centra ēkām, kā arī valsts kultūras pieminekļiem novadā, pieteikumi jāiesniedz līdz 30. decembrim, bet nolikumā nesen ieviestas izmaiņas.

Ēku apsaimniekotājiem un īpašniekiem Kuldīgas attīstības aģentūras vecākā projektu vadītāja Elīna Zīle stāsta par pašvaldības atbalstu vecpilsētas seno namu glābšanai.

Par to restaurācijas centra seminārā stāstīja Kuldīgas attīstības aģentūras vecākā projektu vadītāja Elīna Zīle.

Viņa uzsvēra, ka atbalsta mērķis ir ēku autentiskuma saglabāšana, nevis īpašnieku ērtības. Pašvaldība konkursu rīko septīto reizi. Savukārt par Nacionālās kultūras mantojuma pārvaldes konkursu un valsts atbalstu kultūras pieminekļu izpētei, konservācijai un neatliekamai restaurācijai stāstīja Kuldīgas nodaļas vadītāja Elīna Orna.

BŪVDETAĻAS, FASĀDES, JUMTI, KONSTRUKCIJAS

Jaunums nolikumā ir tas, ka projekta iesniedzējam jābūt vismaz gadu deklarētam Kuldīgā. Naudu var saņemt tam, lai restaurētu būvgaldniecības elementus: durvis, slēģus u.tml. To piešķir nevis logu restaurācijai, jo tai paredzēta atsevišķa programma, bet gan jaunu logu izgatavošanai. Par šo finansējumu var restaurēt, piemēram, baznīcu vai muižu lielos logus, ja iedzīvotāji paši to nespēj. Atbalstīta arī pakešu logu maiņa pret koka logiem. Finansējums tiek piešķirts fasādes apmetumam un krāsošanai, jumta un nesošo konstrukciju remontam.

Priekšroka dota vēsturiski un arhitektoniski vērtīgajām ēkām. E.Zīle uzsvēra, ka nolūks ir pēc iespējas saglabāt veco. Tāpēc arī jumta remontā vienmēr tiks akceptēta atkārtota veco dakstiņu izmantošana. Ja bez jaunajiem nevar iztikt, tie būtu jāizmanto pagalma puses plāknē, uz ielas

pusi iekļājot vecos, cik nu tas iespējams.

Vēl jauns ir tas, ka nauda vairs netiek piešķirta pamatu konservācijai, ja būvprojoms zudis. Ja bijusi patvaļīga būvniecība, piemēram, ielikti pakešu logi, citām vajadzībām atbalstu nevar iegūt, kamēr tie nav nomainīti.

VAR ATJAUNOT PAMAZĀM

Domes mājaslapā ir informācija un karte, kurā var redzēt, kurš īpašums atrodas valsts pilsētubūvniecības pieminekļa teritorijā un vai tas var cerēt uz atbalstu. To var saņemt arī valsts aizsargājamo kultūras pieminekļu īpašnieki un apsaimniekotāji citur novadā. Iedzīvotāji var iegūt līdz 50% no restaurācijas vai atjaunošanas izmaksām (bet ne vairāk 10 000 eiro nesošajām konstrukcijām un ne vairāk kā 5000 eiro citos gadījumos). Izdevumos var iekļaut arī izpēti. Nav liegts vienlaikus iegūt naudu no citiem fondiem vai programmām. Var īpašumu atjaunot pamazām, katru gadu saņemot šo papildu finansējumu. E.Zīle uzsvēra, ka projekts var būt pat pavisam neliels, piemēram, viena loga maiņa.

NO 169 ĪSTENOTI 83

Sešos gados iesniegti 193 projekti, atbalstīti 169, un kopā piešķirti gandrīz 920 000 eiro. Bet īstenotas vien 83 iecerē. E.Zīle atzina, ka ar naudas izlietojumu nav gājis tik gludi. Pēc speciālistes domām, iemesls ir tāds, ka ēku saimnieki pārāk vilcinās darbu sākt – vasarā gan projektētāji,

gan celtnieki ir pārslogoti, un līdz rudenim neizdodas iecerēto paveikt. Termins var tikt pagarināts, ja ir sāks kaut ko darīt, piemēram, notiek projektēšana. E.Zīle ieteica izvēlēties vietējos būvuzņēmējus, kuriem ar vecpilsētas ēkām ir pieredze: „Tīklīdz ienāk būvnieki no citurienes, vienmēr sākas problēmas, jo viņi nav gatavi mūsu prasībām un seno ēku specifikai.” Visiem darbiem vajadzīga būvuzraudzība, jo tajos ir arī pašvaldības ieguldījums. Izņēmums ir logu maiņa.

„Labāk izvēlēties vietējos būvuzņēmējus, kuriem ar vecpilsētas ēkām ir pieredze.”

Beigās jāiesniedz pārskats par finanšu izmantojumu, pievienojot dokumentus. Darbu pieņem komisija. Restaurācijas centra vadītāja Ilze Zariņa piebilda, ka komisijā ir arī tāds restaurators, kura acij nepaslīd garām nekādas viltības, piemēram, ka zem loga ķītes palikts silikons, bet žogam izmantotas skrūves, nevis naglas. To, kas kvalitātei neatbilst, nāksies pārtaisīt. Uzņēmējs Artis Rozītis, kurš konkursam pieteicies vairākus gadus, ieteica ar restauratoriem konsultēties jau pašā sākumā, lai pēc tam nebūtu pārpratumu.

Iveta Grīniņa
Lāsmas Reimanes foto

VALODNIEKS

Kurzemieka konkursā tiek publicēti izteicieni un jēdzieni. Precīzāko skaidrojumu autori (var pievienot arī piemēru pilnā teikumā) ik pēc trim mēnešiem saņems balviņu.

Ko nozīmē teiciens *devītais vilnis*?

Atbildes līdz 27. decembra 12.00 sūtīt e-pastā: redakcija@kurzemnieks.lv!

Atbilde

Ingars Neimanis teicienu *tautas kalps* skaidro: „Šo teicienu jeb frāzi šādā kontekstā pirmais 1937. gada 11. decembrī, uzstājoties Lielajā teātrī Maskavā, pateica Josifs Staļins. Staļins, izraisot ovāciju, teica: „Deputātam jāzina, ka viņš ir tautas kalps, tās vēstnesis Augstākajā Padomē, un viņam jāiet tieši pa to līniju, ko viņam norādījusi tauta.” Tiesa, līdzīgi izteikumi pazīstami jau kopš antīkās pasaules, piemēram, Isokrāta darbā *Aeropagtika*. Sevi par tautas kalpu 1852. gadā nosauca arī ASV prezidents Abrahams Linkolns. Bet Staļins ir pirmais, kas to lietoja tieši attiecībā uz deputātiem.”

Anita Eglīte raksta, ka teiciena izcelsmi nezina, tomēr tautas kalpi ir tie, kurus mēs ievēlam par saviem priekšstāvjiem.

Žurnālistikā jau 50 gadu

34 gadus Kuldīgas *Padomju Dzimtenes*, pēc tam *Kurzemnieka* redakcijā nostrādājusi Maija Laizāne. Savulaik korektore, atbildīgā sekretāre, žurnāliste. Maija vēl aizvien saistīta ar presi – ir žurnāliste Jelgavas laikrakstā *Zemgales Ziņas*.

KAROGA VIETĀ... KROGS

„Skaidrs, ka avīzes nav bez kļūdām un korektore darbā gājīs visādi. Tolaik tipogrāfijā avīzi tehniski lēja no svina pa rindiņām. Salika tās uz paplātes, novilka, lasīja, tad kļūdaino rindiņu atlēja no jauna. Atceros: vienā no manām pašām pirmajām avīzēm, tipogrāfijā salīdzinot tekstus, viss bija pareizi. Bet beigās Sarkanais karogs izrādījās Sarkanais krogs. Iznāk avīze, plānošanā Blūmam zvana Skrundas puses kolhoza priekšsēdētājs Puķītis: „O, krogus jau piešķir! Kad būs meitumājas?” Mēs izsmejamies, bet kāds cilvēks paskatās uz mani un saka: „Stalīna laikā tu jau būtu kravājusies...” Ir jau bijušas visādas kļūdas, piemēram, reiz apsveikumā jaunlaulātajiem nevis *roku rokā dzīvei cauri*, bet *koku rokā*... Tās ir izlabojamas kļūdas.

Man reizēm šķiet, ka latviešu valoda ir ļoti sarežģīta. Cilvēks savu dzimto valodu 12 gadus mācās skolā, tad piecus gadus augstskolā un vienalga nemāk. Mums bija laime, ka mācījāmies uz filoloģijas bāzes. Mums bija fantastiski pasniedzēji! Bija vērts.

Diplomdarbu rakstīju par kļūdām mūsu avīzē. Mums bija apmaksāti trīs mēneši diplomdarbam. Šajā laikā atradu un izanalizēju 1000 no avīzes izrakstītu teikumu ar kļūdām.”

LĪDZ BALKVĒLEI, BET PAR DARBU

„Attiecības kolektīvā bija labas. Visi strīdi bija profesionāli. Reizēm strīdējāmies līdz baltkvēlei! Bet nebija tā, ka kāds kaut ko uzņemtu personīgi vai otrā dienā nesarunātos. Bija savs humors un apcelsšanās. Runā, ka ārstu humoru, kas ir pasmags, var saprast tikai žurnālisti un otrādi. Atceros

„Sarkanais karogs izrādījās Sarkanais krogs. Iznāk avīze, plānošanā Blūmam zvana Skrundas puses kolhoza priekšsēdētājs Puķītis: „O, krogus jau piešķir! Kad būs meitumājas?” Mēs izsmejamies, bet kāds cilvēks paskatās uz mani un saka: „Stalīna laikā tu jau būtu kravājusies...”

vienu reizi, kad par kādu aizrādījumu apraudājos, un Hermanis Grosbergs teica: „Nu tu gan esi galīgi notrulējusi!” Tas nozīmē: tas, ka tu raudi, nenozīmē to, ka esi emocionāls, bet gan truls un nespēj atbildēt. Visi viens otru pakērām uz zoba. Blūms varēja izcelties plānošanās. Savos izteicienos, kas bija latviski, asprātīgi, ne rupji, bet uz robežas, viņš nekad neatkārtojās.

Mēs kolektīvā nerunājām uz-

1984. gada *Padomju Dzimtenes* galviņa.

manīgi. Tie laiki bija vienkāršāki nekā tagad. Redzīgi cilvēki arī tajos laikos zināja, kurš ir kurš. Blūms dažreiz stāstīja īstos kara stāstus, nevis tos, ko skolā stāstīja cilvēki ar piespraustu ordeni. Viens tādā brīdī gribēja to slepus ierakstīt. Mēs pateicām Blūmam, un viņš lentu iztina un iemeta krāsnī. Tādi mēs bijām.”

CILVĒKI, PAR KURIEM NERAKSTĪJA

„Pret represētajiem padomju laikā bija ignorējoša attieksme. No žurnālistes prakses atceros vienu racionalizatoru, kuru intervēju. Viņa izgudrotās sivēnu sildlampas bija tikušas Vissavienības tautsaimniecības sasniegumu izstādē un izmantotas visā valstī, pie mums tās ražoja. Nākamajā dienā pēc publikācijas pie Blūma atnāca cilvēks uzvalkā un ar portfeli, aprunājās, pēc tam Blūms teica: tādus cilvēkus neintervēsim. Bet viņš parasti pats uzņēmas visas šīs lietas nokārtot – mums par to nebija jāuztraucas. Pieļauju, ka citās avīzēs bija citādi. Mums uz galda ilgu laiku gulēja izgriezta ziņa no Saldus avīzes, ka kāds traktorists iekritis grāvī ar seju dubļos, un tur piebilsts: „Un kur skatījās partijas šūniņa vai partijas organizācija?” Mēs par to, kā tagad saka, ierēcām un tādas muļķības nerakstījām.

Svētku gājienos nepiedalījāmies. Vienu gadu partijas komiteja par mums atcerējās, un tad bija jāiet, pēc tam atkal negājām. Cita lieta, ka vienmēr par tiem jāraksta. Tā kā dzīvoju blakus partijas komitejai, kur gājieni pulcējās un es pa logu to visu varēju redzēt, jāraksta bija man. Tas vienmēr bija tā: „Saulains laiks, visi priecīgi” vai arī „Lai arī lietūs, visi par spīti tam priecīgi.” Šādas lietas ne tikai es, bet arī kolēģi lielākoties

rakstīja ar pseidonīmiem. Tas, manuprāt, arī parādīja attieksmi: tas neesmu es, kas to raksta. Otra lieta: tolaik nebija atļauts vienam cilvēkam avīzē rakstīt vairākus rakstus. Viens raksts ar savu vārdu, pārējie – ar pseidonīmu. Bija iespēja izvēlēties, kuru parakstīt ar pseidonīmu, un to darījām bieži. Republikas galvenajā partijas izdevumā *Cīņa* cilvēki rakstīja ar pseidonīmu, kad kāds bija jākritizē.”

1985. gads, kad *Padomju Dzimtene* bija Kuldīgas partijas komitejas un Kuldīgas rajona izpildkomitejas orgāns un avīzei apritēja 40 gadu kopš izdošanas.

NEGODĪGĀS SPĒLĪTES
„Starp kritizētajām reiz gadījās arī Kuldīgas avīze. Mums rakstīja ļoti daudz ārstata autoru: ārsti, skolotāji un citi. Tas bija mūsu pienākums – darbs ar ārstata autoriem. Mēs viņus mudinājām, un viņi arī paši rakstīja. Jauks autors bija šoferis Pēteris Celms, kurš ik pa laikam ļoti labā literārajā valodā uzrakstīja par to, ko redzējis darbā, un arī savas pārdomas. Vienmēr bija prieks viņu satikt. Vēl viens autors bija dabas sargātājs: staigāja pa mazaļām apītēm, ķēra maluzvejnīkus, reiz pat tika piekauts, bet viņš bija bezbailīgs – nāca un rakstīja. Viens cits cilvēks no Rudbārziem visu laiku aprakstīja negācijas, un gluži katrā avīzē

NEGODĪGĀS SPĒLĪTES

negribējās tādas likt. Kādās pāris avīzēs viņa raksti netika ielikti, un viņš, acīmredzot, pasūdzējās Centrālkomitejai. Atbrauca no *Cīņas* žurnālists, apskatījās. Mēs izrādījām savu ārstata autoru kartotēku, parādījām avīzes, kurās bija daudz šādu rakstu, izstāstījām, ka ar visiem draudzējamies un publicējam. Pēc tam *Cīņā* parādījās raksts, ka mūsu avīzē autori klauvē pie durvīm un mēs viņus nepieņemam. Acīmredzot tas bija uzstādījums, ka rakstam jābūt tādām. Pēc šī raksta Blūms un Jānis Papsujevičs tika izsaukti uz partijas komiteju – viņiem uzlika partijas sodu, un ik pa laikam vajadzēja iet atskaitīties, kā esam strādājuši ar autoriem. Kad pēc gada partijas sods tika noņemts, Blūms ar Jāni aizgāja uz *Vāverīti* un iztukvoja konjaku. Kad atnāca uz redakciju, viņu smieklus varēja dzirdēt jau pie ārdurvīm. Domāju, ka nevienam šeit nebija bail.”

SOCIĀLISTISKĀ SACENSĪBA ARĪ APBEDĪTĀJIEM
„Sociālistiskā sacensība notika visur, arī avīzē. Latvijas mērogā starp citām avīzēm bijām viena no labākajām. Iekšējā sociālistiskā sacensība notika arī joku līmenī. Bija plāns, cik rindiņu katram

Padomju Dzimtenes kolektīvs 1985. gadā. 1. rindā Daiga Bitiniece (tolaik Kligenšteine), Ārija Stalīdzāne, prakticante Inga Reča; 2. rindā Liene Jankovska, Edīte Cinkus, Jāzeps Stirāns, Maija Laizāne; 3. rindā Velta Salmgrieze, Nikolajs Paupe.

jāiedod. Mums bija tāds *petita lineāls*, ko likām pie raksta un mērtījām, cik rindiņu uzrakstītas. Mēneša beigās viss tika saskaitīts. Vajadzēja iedot arī noteiktu skaitu bilžu pie saviem rakstiem, tad varēja dabūt prēmiju – kādus piecus rubļus. Vienreiz rezultāts atšķīrās par vienu rindiņu, un tas arī to piecu rubļu saņēmēju noteica. Šo pašu lineālu izmantojām, lai mērtu desu. Daudzi pārtikas produkti bija deficīts. Mums te arī bija kiosks, kuram no patērētāju biedrības uz svētkiem varējām pasūtīt produktus: presēto šķiņķi, zaļos zirnīšus un citus. Ja zirnīšu burku mazāk nekā mūsu, tad lozējām. Kad Hermanis Grosbergs ar Aiju Roni brauca uz kolhozu *Cīņa* pie Lietuvas robežas, es iekārtojos līdzī. Iebraucām Mažeikos, nopirkām desas, ko pēc tam mērtījām ar *petita lineālu*, lai visiem iznāk vienādi. Reiz kolēģei nomira tuvinieks, gājām pasūtīt vainagu. Un arī apbedīšanas biroja uz galda stāvēja vimpelis *Sociālistiskās sacensības uzvarētājs*. Grūti bija valdīt smieklus. Pēcāk apspriedāmies: „Vai viņi diez apbedījuši pēc iespējas vairāk vai pēc iespējas labāk?””

SOCIĀLISTISKĀ SACENSĪBA ARĪ APBEDĪTĀJIEM

„Sociālistiskā sacensība notika visur, arī avīzē. Latvijas mērogā starp citām avīzēm bijām viena no labākajām. Iekšējā sociālistiskā sacensība notika arī joku līmenī. Bija plāns, cik rindiņu katram

Svarīgi, lai pacients ir izglītots

Kopš novembra Kuldīgā ir jauna ģimenes ārstes prakse – to atvērusi ZAIGA RONE, kura pieņem Rūtas Eglītes doktorātā Smilšu ielā. Zaiga šeit ir jau gana ilgi, jo te nostrādāts pēdējais rezidentūras gads. „Ir labi. Iedzīvošanās neiet viegli, bet nu jau pamazām kļūstu par savējo,” tā viņa raksturo savas izjūtas.

„Stradiņus beidzu 2016. gadā, pēc tam bija trīs rezidentūras gadi, nu esmu sertificēta ģimenes ārste un drīkstu strādāt patstāvīgi. No 7. novembra man ir sava prakse, bet, kad nepieciešams, aizvietoju dakteri Eglīti. Man patīk, ja pacientu skaits aug pakāpeniski. Ir laiks iepazīt viņu slimības vēsturi, viņus pašus. Ja uzreiz atnāktu ļoti daudzi, būtu grūti to aptvert. Sākotnēji tie ir pilnīgi sveši cilvēki, kuri pamazām tiek iepazīti,” stāsta ārste.

IZVĒLE: PEDAGOĢIJA VAI MEDICĪNA

Z.Rones dzimtā puse ir Biksti Dobeles novadā: „Pēc astoņiem gadiem Rīgā sapratu, ka lielākoties laikam palikt negribu. Uz dzimto pusi nolēmu neiet, jo tur kā ārste nejustos labi. Biedēja tas, ka gandrīz visi ir pazīstami. Cilvēkiem būtu grūti kaimiņu vai radnieku uztvert kā profesionāli un iet kā pie ārsta. Tad satikos ar dakteri Rūtu Eglīti. Viņa piedāvāja nākt uz Kuldīgu, kas man vienmēr šķitusi skaista un mierīga pilsēta. Vecāku mājas nav tālu – stundas brauciens. Trešo rezidentūras gadu nostrādāju šeit, pieņemu dakteres Eglītes pacientus.

„Pie dakteres Rūtas Eglītes nedēļā profesijai ieguvu tik daudz, cik iepriekš divos gados.”

Studēt medicīnu izdomāju vidusskolas pēdējās klasēs. Pirmā profesija, par ko domāju, bija skolotāja, jo mamma bija pedagoģe. Vairāk vai mazāk man padēvēs visi mācību priekšmeti. Tad vienmēr ir diezgan grūti izvēlēties. Vidusskolā sāka interesēt bioloģija un ķīmija. Sapratu, ka jāskatās uz medicīnas pusi. Ēnu dienās ēnoju ārsts. Tas, protams, nedod pilnīgu priekšstatu, bet šķita, ka ir piemēroti, un no asinīm man slikti nebija. Nezinu, kurā brīdī izvēlējos, – aizvien biežāk par to domāju, kaut ko lasīju...

Nolēmu stāties *Stradiņos*, 12. klasē braukāju uz sagatavošanas kursiem Rīgā – tie daudz deva. Pat tiem, kuri neko nesaprata, ļoti labi pasniedzēji ielika labus pamatus. Šķita, ka saprotu aizvien vairāk, un gribējās uzzināt vēl. Studijas bija smagas, īpaši pirmie trīs gadi, bet iet prom neienāca prātā. Mums bija laba grupa – viens otram palīdzējām. Pēc trim gadiem ir ielikts pamats un nav vairs iekal-

Kuldīgas jaunā ģimenes ārste Zaiga Rone: „Pilsētas gaisotne man ļoti patīk, sevišķi tagad pirms svētkiem. Te ir skaisti un mierīgi.”

šanas. Atceros, ka pirmajā latīņu valodas nodarbībā bija jāmacās kaulu nosaukumi. Sēdi pie viena vārda un desmit reizi atkārtu, kamēr atceries. Kad viss ir galvā, var sākt izmantot, analizēt, strukturēt.”

JAUNAJIEM NAV VIEGLI

„Nav viegli jaunam ārstam atvērt praksi. Man laimējies ienākt telpās, kas jau iekārtotas: ir kabineti, reģistratūra, māsiņas. Medicīniskās iekārtas maksā ļoti daudz. Eiropas Savienība piešķir kompensāciju, ja jauns ārsts atver praksi reģionos. Taču to var saņemt vien tad, kad prakse jau atvērta. Līdz tam jādomā, kur ņemt naudu: aizņemties no kāda, ņemt kredītu, varbūt ir iekrājumi. Rezidentūrā ar samaksu pavisam nav spīdoši – tur iekrāt neko nevar. Arī tad, ja jauns ārsts var pārņemt vecāka kolēģa praksi, tas nenožīmē, ka viss atrisināts. Zinu jaunu kolēģi, kura pacientus pārņēma, bet telpas ir mazas, strādā vienā kabinetā ar māsiņu un vēl vienu ārsti. Viņa negribētu tā strādāt 30 gadus. Nākas meklēt citas telpas un ieguldīt naudu aparatūrā.

Rezidentūrā jaunajiem ārstiem ar naudu ir ļoti švaki. Un cik ilgi var sēdēt vecākiem uz kakla? Doma braukt uz ārzemēm ir ienākusi prātā. Sevišķi paklausoties tos, kuri stāsta, kāda tur zelta bedre. Tomēr mani kaut kas notur Latvijā un vienmēr šķiet: gan jau būs ļoti tepat.”

VISPLAŠĀKAIS REDZĒJUMS

Ģimenes ārsta specialitāte ir visaptverošākā. „Man bija divi vari-

anti – acu ārsts un ģimenes ārsts. Acu ārstiem rezidentūrā bija tikai viena vai divas budžeta vietas. Tur netiku. Ģimenes medicīnā uz cilvēku skatos no visām pusēm – ne tikai uz konkrēto problēmu, bet uz ģimeni, darbu. Mani saista ambulatorais, nevis stacionārs darbs.” Iešana dziļumā ir speciālistu ziņā, bet Zaiga novērojusi, ka arī viņi paļaujas uz ģimenes ārstiem: „Atnāk pacients no konsultācijas un saka: „Speciālists teica, ka ģimenes ārsts visu izstāstīšot.” Nākas iedziļināties. Visu zināt nav iespējams, kur nu vēl jaunam ārstam! Viegli nav, un cilvēki ir dažādi. Reizēm atnāk nevis ar sūdzībām, bet parunāties. Vari ripinās rakstīt vai nerakstīt, bet, ja neizrunāsies, aizies neapmierināts. Nāk daudz sirds un asinsvadu slimnieku, un gribot negribot nākas iedziļināties šajā nozarē. Daudz ir cukura diabēta pacientu. Teorijā rakstīts viss, ko var izmantot, bet semināros pasaka konkrēti, kas labākais, jaunākais, tāpēc uz tiem bieži braucu.”

JĀMĀCĀS NENEMT DARBU UZ MĀJĀM

„Psiholoģiskais darbs ar cilvēkiem ir svarīga mūsu profesijas daļa. Tāpēc esmu pateicīga dakterei Eglītei, no kuras mācos ne tikai medicīniskas lietas, bet arī komunikāciju ar pacientu. Mēģinu ievērot, ka nevajag skaitīt minūtes, kad uzklausī pacientu. Lai arī katram paredzētas 15 minūtes, jāļauj, lai cilvēks savu bēdu izstāsta. Nedrīkst pārtraukt, jo empātija ir būtiska. Protams, stundu jau arī nevajag ļaut runāt. Viena lieta, ko

vēl neesmu iemācījusies, – nelaist pacientu problēmas sevī. Ja man kas neizdodas vai kaut ko līdz galam neizprotu, mājās par to domāju visu vakaru. Ar laiku būs jāiemācās to nedarīt.

Studējot īsti nevar saprast, kas gaida darba gaitās. Pirmajos sešos mācību gados ir daudz teorijas, bet ļoti maz prakses. Pacientus redzējām reti. Pirmie divi gadi pēc studijām ir rezidentūra slimnīcā ar tā

„Gan jaunais, gan pieredzējušais ārsts ir ieinteresēts darīt visu, lai cilvēks izvesēļotos.”

saukto cikla rotāciju – ik pa divām nedēļām strādājām citā nodaļā. Šad tad bija ambulatora pieņemšana. Bet pie dakteres Eglītes nedēļā ieguvu tik daudz, cik iepriekš divos gados, jo ambulatorais darbs pilnīgi atšķiras no darba slimnīcā. Cita pasaule. Piemēram, analīzes būs nevis pēc desmit minūtēm, bet pēc vairākām dienām, jo, kamēr cilvēks tās nodos, paies laiks.”

Kāda bija pirmā saskare ar pacientiem? „Sākumā grūti bija gan viņiem, gan man. Dakteres Eglītes pacienti nāca apmulsuši, nobijušies – vai būs jauns ārsts. Viņi jūta, ka esmu pavisam nepieredzējusi, bet pamazām neuzticība mazinājās. Cits pieņēma, cits ne, bet kopumā attieksme ir pozitīva. Es ļoti cenšos, jo negribas neko palaist garām. Pieredzējis ārsts pacientu

„Nevajag skaitīt minūtes, kad uzklausī pacientu. Jāļauj, lai cilvēks savu bēdu izstāsta.”

tik ļoti neiztaujā, jo labi viņu pazīst un, viņam ienākot pa durvīm, jau zina, ko gribēs. Man pamatīgi jāiztaujā. Bet gan jaunais, gan pieredzējušais ir ieinteresēts darīt visu, lai cilvēks izvesēļotos.”

GARLAICĪGI NAV

„Interesantākais ir tas, ka nekas neatkārtojas. Nav divu vienādu pacientu, lai gan diagnoze varbūt ir vienāda. Katrs nāk ar savu stāstu un pasniegšanas veidu. Viens visu saliek pa plauktiem – vienkārši un skaidri. Cits stāsta tik emocionāli un dramatiski, ka jāmeģina izlobīt, vai tiešām ir tik traki vai arī pietiek nomierināt, ka viss būs labi, un izlemt par ārstēšanu. Citi noskaita, kādas zāles un norīkojumus vajag. Ja ilgstoši lieto konkrētus medikamentus, piemēram, pret augstu asinsspiedienu, to var turpināt. Bet citi izdomā, ka vajag zāles, ko ieteicis kaimiņš. Tad gan cenšos paskaidrot, kāda ir slimība un medikamentu iedarbība. Svarīgi, lai cilvēks par savu slimību zina vairāk, jo izveseļošanās ir komandas darbs. Vai pacients pieņem, ko stāstu, tā ir cita lieta. Ja visu izpilda, ir rezultāts. Jaunim cilvēkiem pastāstu, kur internetā informāciju meklēt labāk, jo viņi to lasīs tāpat. Labāk, lai lasa pārbaudītu. Tad arī man strādāt vieglāk.”

Nepatīkamākie esot *papīru* darbi: „Tajos vēl iesildos, bet ir sarežģīti saprast, kad un kas kur jāšūta, nepalaist garām. Viss izdarīts, bet vai ir dokumentēts? Par to vienmēr jāatceras. Mēģinu mazāk rakstīt ar roku.”

CER ATSĀKT DEJOT

Vai kāds vaļasprieks šobrīd nolicis maliņā? Ārste atklāj, ka ilgus gadus tās bijušas tautiskās dejas: „Nodejoju visu vidusskolas laiku, daļēji augstskolā, bet ceru, ka varēšu atsākt. Man patīk arī fiziskās aktivitātes un ēdiena gatavošana.”

Kādi ir kuldīdznieki? „Noslēgti, bet sirsniņi un izpalīdzīgi tad, kad esi kļuvis savējais. Arī prasīgi – viņiem vajag kvalitāti, lai nekas nav palaists garām.” Vai te jau atrasta sirdij mīļa vieta? „Man patīk jaunā pastaigu taka gar Ventu, kur reizēm izeju apli. Tur ir klusi un jauki.”

Iveta Grīniņa
Lāsma Reimanes foto

PĀRDOD

Sausu, skaldītu meža **MALKU**.
Tāl. 27885688.

Sausu **MALKU** maisos, kravās.
Tāl. 26544462.

Pārdod 3 m **MALKU** ar piegādi. Minimālais apjoms 20 m³. Tāl. 26760065.

IZIRĒ

Izīrēju vienistabas **DZĪVOKLI** privātmājā, Īrniekam ar patstāvīgiem ienākumiem. Vairāk informācija, zvanot tāl. 23775860.

PĒRK

AUTOMAŠĪNAS. Tāl. 25669128.

Pērk **GARĀŽU** Kuldīgā. Tāl. 28728202.

SIA PRIEDES AG pērk **CIRSMAS** un **MEŽUS**. Tāl. 26993794.

Z/s SMAIDAS pērk **MĀJLOPUS**. Tāl. 29437251, 28393052, 63341221.

SIA Valinda – LIELLOPUS, JAUNLOPUS dzīvsvārā. Tūlītēja samaksa. Tāl. 29434034.

DAŽĀDI

PĀRVADĀ mēbeles, izvedam nolietotas mēbeles. Tāl. 22377474.

Liepājas ielā 29 – 1, Kuldīgā: pārstāvība **CIVILLIETĀS**; fizisko personu **MAKSĀTNESPĒJA**; parādu **PIEDZIŅA**; administratīvo **SODU** pārsūdzība. Tāl. 29293749.

Sertificēta **BŪVFIRMA** ar pieredzi veic dažādus būvdarbus, dokumentācijas noformēšanu. Tāl. 29705025.

SIA Bērzi plus notīra krūmu **APAUGUMU** no laukiem un grāvjiem. Pērkam zarus šķeldošanai. Tāl. 29150380, 26458900.

Sertificēts **MEŽA TAKSATORS, STIGOŠANA, DASTOŠANA**. Tāl. 28358514.

SVEASKOG
BEZ MAKSAS ATTĪRA
NO KRŪMIEM
laukus un citas
aizaugušas platības.
PĒRK
zarus, cirsmu atlikumus,
šķeldojamu materiālu.
ĀTRA SAMAKSA.
25 622 293 (Āris)

Koncertprogramma
Sniegpārslas stāsts
25. decembrī 19.00
Kuldīgas Sv. Annas baznīcā
(Dzirnavu ielā 12).
Uzstāsies Ieva Sutugova,
Mārtiņš Burke-Burkevics,
Normunds Pauniņš.
Biļetes
www.bilesuparadize.lv

Par sporta pasākumiem, rezultātiem informējiet
e-pastā: inta.jansone@kurzemnieks.lv!

Ziemassvētkos sakām paldies...

Visiem Kuldīgas novadā dzīvojošajiem – gaišus, mīlestībā ieskautus, gara gaismas apmirdzētus Ziemassvētkus! Paldies

novada pašvaldībai, komunālo pakalpojumu kolektīvam, īpaši P.Gobzemam, Z.Zaueres doktorāta kolektīvam, māsiņai Ilonai, Kuldīgas slimnīcas terapijas nodaļas personālam, dr. Vijai Rendniecei un *Gulbja laboratorijas* personālam, sociālā dienesta darbiniekiem, Latvijas Samariešu apvienībai, aprūpētājai Inārai Bergmanei, senioru skolotājiem. Sveicu visu konfesiju kristiešus un bijušos apavu un foto darbiniekus, laikraksta *Kurzemnieks* kolektīvu, fotogrāfi Ievu Benefeldi, Perševica kungu un viņu ģimenes. Lai 2020. gads nāk gaidīts un ir pārmaiņām bagāts! Aizbērsim pagātnes nebūšanu grāvjus, dzīvosim nākotnē ar apziņu, ka esam Dieva izredzēti, mīlēti un dzīvojam pilsētā ar dvēseli – Kuldīgā.

Svētīgus svētkus vēlot,
kurpnieki no Aploku ielas 1

Kuldīgas Sv. Annas draudze izsaka sirsnīgu pateicību Lauku atbalsta dienesta programmai **LEADER**,

Nacionālā kultūras mantojuma pārvaldei, Valsts kultūrkapitāla fondam, Kuldīgas novada domei, Latvijas Evaņģēliski luteriskajai baznīcai, Kurzemes plānošanas reģionam, *Rietumu bankas* labdarības fondam, Kuldīgas attīstības aģentūrai, Nodarbinātības valsts aģentūras Kuldīgas filiālei, *SIA Kuldīgas komunālie pakalpojumi*, laikrakstam *Kurzemnieks*, *Kuldīgas Novada Vēstīm*, *Kurzemes Radio*, *Mēness aptiekai*, uzņēmējiem *Amazone Group* un Baibai Mikālai, *SIA Darbnīca „A projekti”* un Anitai un Aldim Orniņiem, *SIA Planka* un Dzintaram Knupkem, *SIA Novasafs* un Andrejam Safonovam, *SIA JC grupa* un Jānim Cinim, Ilmāram Pileniekam, Kaspāram Siliņam, Andrim Koževņikovam, Andai Gutlandei, Mārtiņam Medniekam un viņa palīgiem, Aināram Skaldmanim, Normundam Egle, Lāsmāi Ciekausei, Ingūnai Lēmanei. Pateicamies ikvienam par palīdzību un personīgo ieguldījumu, par labi paveiktajiem darbiem un dāsnajiem ziedojumiem! Vēlam svētīgus Ziemassvētkus un veiksmīgu Jauno gadu!

Mācītājs Mārtiņš Burke-Burkevics,
draudzes priekšnieks Aigars Ostrovskis

Kuldīgas neredzīgo biedrība saka lielu paldies Kuldīgas novada pašvaldībai, Kuldīgas p/a *Sociālais dienests*, Liepājas

neredzīgo biedrībai, p/a *Rumbaņa*. Paldies visiem, kuri bija ar muzikālajiem priekšnesumiem pasākumos: Initai un Voldemāram Lastovskiem, Ivetai un Gatim Rožkalniem, Dainai Lancmanei-Megnei un Aijai Palmai, ansamblim *Atspulgs*. Paldies mācītājiem Mārtiņam Burkem-Burkevicam un Inai un Aldim Zalkovskiem. Paldies visiem palīgiem: Ilonai Paičai, Valdai Briekmanei un Sandrai Mijēvičai. Kuldīgas neredzīgo biedrība vēl visiem Dieva svētītus Jēzus Kristus dzimšanas svētkus un jauno 2020. gadu.

Ir pienācis jaukais, sirdssiltais svētku laiks – ar dāvanām, brīnišķīgiem vēlējumiem, labām sajūtām. *SIA Kuldīgas slimnīca* ilgstošas aprūpes nodaļas

iemītņieki saka sirsnīgu paldies ikvienam – gan lielam, gan mazam, kurš visu gadu mūs iepriecināja, atcerējās, palīdzēja radīt pozitīvas noskaņas kā ikdienā, tā svētku reizēs. Lai labestība nezd arī turpmāk! Lai visiem mierpilni svētki!

Mans labais, mīļais *Liepziedīņa* kolektīvs! Priecājos kopā ar jums, ka esat atgriezušies savās mājās. Novēlu, lai grūtībās nesalikstat, lai

jūsu varēšana ir sīksta! Daudz radošuma, lai vairāk prieka, mīlestības, lai vairāk to laimīgo mirkļu, kuri jūs uzlādē un dara stiprus! Mīļus Ziemassvētkus! Vienmēr jūsu Zinaīda Kolerte

Sirsnīgi sveicam Ziemassvētkos un novēlam raženu jauno gadu mūsu mīļajai dakterītei Ināriņai, *samariešu* kopai, īpaši Rimai,

Meldrai, Melitai, Oksanai, Gundaram, Ervīnam, kā arī Dzintrai, Dacei, Agrim. Vēl gribam sveikt mūsu jaukos kaimiņus: Larisu, Sarmīti, Janu, Vaļu un Jāni. Paldies par sveicieniem Kuldīgas 2. vidusskolas kolektīvam. Goldmanu ģimene

Paldies Gudenieku pagasta iedzīvotājiem par patiesi sirsnīgu mirkļu sagādāšanu! Lai siltas un jaukas domas mums visiem nākamajā gadā!

SIA Autoveikals O.Z.I.
īpašnieks Uģis Martinsens

Vēlot gaišus Ziemassvētkus un veiksmīgu Jauno gadu, sirsnīgi pateicamies ilggadējai ģimenes ārstei Laimai Briškai! Kuzmicki un Agrīņa

Liels paldies kultūras biedrībai *Līvija* par skaisti sarīkoto Ziemassvētku balli mediķiem senioriem! Īpašs paldies Antoņinai Valeiņai, vēlam sirsnīgu Ziemassvētkus un laimīgu Jauno gadu! Pasākuma dalībnieku vārdā – Aina un Inese

Paldies visām Kuldīgas skolām un tehnikumam par iesaistīšanos ikgadējā akcijā *Dalies mīlestībā!* Īpaši

pateicamies Kuldīgas uzņēmējiem un citām privātpersonām, kuras to atbalstīja finansiāli: uzņēmumiem *Rietumu nafta*, *Rezerve*, *Skriveru saldumi*, *Mars*, *Mežmaļi*, *IMG projekti*, *ZR autodetaļas*, *Stendera* picērijai, *z/s Olarāji*, *Ballas* (personīgi Ievai Sadauskai), Gatim Rautiņam, Andrim Upmalim, kā arī tiem, kuri nevēlējās savu vārdu publikot.

Gaišus Ziemassvētkus un laimīgu Jauno gadu vēlot – akcijas koordinatores Irma Gertnere, Ieva Fokerota-Šimane.

Latvijas Sarkanā Krusta Kurzemes komiteja saka paldies iedzīvotājiem par atbalstu, novēl visiem labus, gaišus Ziemassvētkus, laimīgu un panākumiem bagātu jauno 2020. gadu!

Pensionāru apvienība *Rumbaņa* saka paldies par sadarbību un atbalstu ikdienas darbā Kuldīgas novada pašvaldībai, Kuldīgas pašvaldības aģentūras sociālajam dienestam, laikraksta *Kurzemnieks* kolektīvam, Kuldīgas kultūras centram, Kuldīgas maizes ceptuvei, Kandavas novada *z/s Vītiņi*. Vēlam gaišus, mīļus Ziemassvētkus un priecīgu, veiksmīgu Jauno gadu!

Laidu pagasta senioru kopa Bītes sveic visus pagasta seniorus Ziemassvētkos un vēl radošu, veselīgu Jauno gadu!

Aizputes ev. luteriskā draudze pateicas Laidu pagasta padomei un Andrim Neilandam par palīdzību Valtaiņu baznīcas apkārtnes sakopšanā un Ziemassvētku egles sagādāšanā. Draudzes lietvede Maija Gavere

Sirsnīgi sveiceni Ziemassvētkos atsaucīgajiem un laipnajiem ķirurģijas nodaļas darbiniekiem, dr. Jansonam, NMPD darbiniekiem, uzņemšanas nodaļas kolektīvam. Paldies par profesionālu un iekļūstīgu attieksmi manā slimošanas laikā. Irmas tante

Laikā, kad visa pasaule kļūst labāka, kad cilvēki iesaistās labdarības akcijās,

gribu pateikt mīlu paldies saviem kaimiņiem, kas allaž, redzot, ka man grūti paiet vai panest iepirkumu maisus, bez lūgšanas uznes tos līdz manām durvīm. Arī pavisam nepazīstami cilvēki bieži man piedāvā palīdzību. Paldies arī viņiem! Sirsnīgs paldies Dinnijai Zaķei, Daigai Biļai, Andrim Pūritim, Irvaldam Teimanim, Andrai Rusakai un Annai Liepai! Lai jums veselība un prieks šajā svētku laikā un labs Jaunais gads! Pateicībā – 53. dzīvokļa kaimiņiene Aija

Lai miers un ticība gaismai, satība un labestība katrā no mums! Lai laba veselība un stiprs gara spēks! *SIA Saldus medicīnas centrs* kolektīva vārdā – Nellija Kleinberga

VĀRDADIENAS

No 23. līdz 29. decembrim

- 23. Balva (31), Viktorija (11867)
- 24. Ādams (217), Ieva (9457)
- 25. Larisa (7272), Stella (374)
- 26. Dainuvīte (140), Gija (50), Megija (1256)
- 27. Elmārs (1393), Inīta (1943)
- 28. Inga (12 388), Ingeborga (27), Irvīta (2), Ivīta (576)
- 29. Ilgona (23), Solveiga (817)

Populārākie: Inga un Elmārs.

Ar citām nekā kopīga

Viktorija Makejeva, Kuldīgas Tehnoloģiju un tūrisma tehnikumā mācās par viesu uzņemšanas speciālisti:

– Vārdi izvēlējas mamma, jo viņa vienmēr meitai tādu gribējusi. Man tas ļoti patīk, un citu neesmu vēlējusies. Manuprāt, tas nav bieži sastopams, bet zinu, ka ir vēl dažas Viktorijas, tomēr mums nav nekā kopīga. Man ir iesauka Vika – tas ir saīsinājums no vārda, tā vieglāk uzrunāt.

Elīna Elza Kļava (Jauno žurnālistu skola) Viktorijas Makejevas arhīva foto

LAIKA ZIŅAS

ŠODIEN, 23. DECEMBRĪ

Dienas garums – 6 st. 43 min.
Saulē lec 9.01, riet 15.44.

Naktī +3°...+5°

2-4 m/s

Dienā +4°...+5°

2-5 m/s

RĪT, 24. DECEMBRĪ

Dienas garums – 6 st. 45 min.
Saulē lec 8.57, riet 15.42.

Naktī +2°...+3°

1-3 m/s

Dienā +3°...+4°

2-4 m/s

Kurzemnieka kalendārs 2020. gadam nopērkams:

Cena visur – 2€!

- Kurzemnieka redakcijā, 1905. gada ielā 19,
- Zvaigznes grāmatu namā, Mucenieku ielā 33,
- Jāņa Rozes grāmatnīcā (veikalā Rimi),
- veikalā Dārziņš, Baznīcas ielā 15.

KONKURSS

TĒLOTĀJMĀKSLAS SPĒLE

230. kārtā

Baroka laika franču mākslinieks (1669–1779), kurš gleznoja sadzīves ainiņas, kluso dabu un portretus, īpaši pievērsdamies franču sīkburžuāzijai. Sv. Lūkas akadēmijā uzņemts ar meistara titulu, no kura 1729. gadā atteicās; 1728. gadā uzņemts Karaliskajā glezniecības un tēlniecības akadēmijā, kur ieņēmis nozīmīgus amatus. 1755. gadā kļuvis par akadēmijas mantzini, un vēl pēc diviem gadiem karalis viņam piešķīris dzīvesvietu Luvrā. Pasliktinoties redzei, mākslinieks sācis gleznot ar pastelkrāsām. Viņa vēlinie darbi, lai arī mūsdienās augstu novērtēti, dzīves laikā uzskatīti par nevērtīgiem.

Atbildi gaidām līdz 27. decembra 11.00: Tēlotājmākslas spēle, Kurzemnieks 1905. gada ielā 19, Kuldīgā, LV-3301, vai e-pastā: redakcija@kurzemnieks.lv, vai redakcijas durvju pastkastītē.

229. kārtas atbilde: Pols Klē. Sarkana balons (1922).

Pareizi atbildējuši: Gunta Folkmane, Ingars Neimanis, Daina Gerente, Ausma Kreidere, Velta Višņevska, Indra Ābelīte, Guntis Obodņikovs, Vita Jurenovska, Mārcis Kalējs, Pīters Dēls, Andris Eglītis.

KURZEMNIEKU janvārim var abonēt

vēl šodien

- www.abone.pasts.lv (ietaupot 71 centu),
- pasta nodaļās,
- pie pastniekiem,
- redakcijā (ietaupot 71 centu).

VESELĪBAI

Mediķu ieteikumi svētku laikam

Lai Ziemassvētki un gadumija, ko pavadām kopā ar mīļajiem, ikvienam būtu priecīga un droša, Neatliekamās medicīnas palīdzības dienesta mediķi atgādina dažus vērtīgus padomus.

SARGĀT BĒRNUS NO APDEGUMIEM

Parasti bērni applaucējas, uzraujot sev virsū uz galda malas atstātu karsta dzēriena krūzi, aiz elektrības vada paraujot tējkannu, virtuvē tiekot klāt karstiem katliņiem vai pannām. Savukārt zīdaiņi ar smāgiem apdegumiem slimnīcā visbiežāk nonāk tāpēc, ka vecāki malko kafiju vai tēju, mazuli turot klēpī: kad bērns pastiepj rociņu pēc krūzes, karstais šķidrums uzlist virsū. Nedrīkst pieļaut, ka mazi bērni paliek vieni tajās telpās, kurās iedegtas

svēcītes, elektrisko lampiņu virtenes vai ir viegli pieejami stikla rotājumi eglītē.

Gada nogalē mediķiem vislielākās sagādā raizes pirotehnika. Visbiežāk cietušajiem tā sprāgst rokās vai trāpa sejā, kājās. Lielākoties negadījumos vainojama pārgalvība: raķešu palaišana alkohola reibumā, atrašanās pārāk tuvu aizdegtai petardei, tās palaišana, turot rokās, un citi instrukcijas pārkāpumi. Nekādā ziņā nedrīkst ļaut ar to darboties bērniem!

MĒRENĪBA AR ALKOHOLU

Dienesta izsaukumi liecina, ka lielākoties traumas un negadījumi svētkos notiek reibumā. Tāpat katru gadu cilvēki slimnīcā nonāk ar ķermeņa atdzišanu un apsaldējumiem, kas gūti, reibumā iemiegot uz ielas, dodoties

mājās no svinībām. Alkohols iet roku rokā ar pārgalvību.

ZĀĻU REZERVE

Jābūt gataviem pēkšņai saslimšanai, bet īpaši būtiskas ir zāles tiem, kuriem ir kāda hroniska saslimšana. Pietiekamā daudzumā jāzagādā ikdienā un krīzes brīžos nepieciešamās, jo aptiekas svētkos var būt slēgtas.

Ja garajās brīvdienās tomēr gadās saslimt, piemēram, ir temperatūra, klepus, iesnas vai gūta neliela trauma, aicinām vērsties tuvākajā ārstniecības iestādē pie dežūrārsta vai ātrās palīdzības punktā. Tāpat svētkos un brīvdienās mediķa padomu visu diennakti varēs saņemt pa ģimenes ārsta konsultatīvo tālruni 66016001.

VOLEJBOLS

Zēni Rudens kausā trešie

Latvijas Volejbola federācijas Rudens kausa izcīņā U-13 grupā Kuldīgas un Skrundas apvienotā zēnu komanda ierindojusies 3. vietā.

Spēlēja Daniels Zīders, Raiens Grīnfelds, Valts Feņins, Aleksandrs Leitāns, Henrijs Strazds, Toms Bakutis, Ralfs Ķēniņš, Toms Umbraška, Renārs Jansons, Miks Tiļļa, Emīls Redīzs un Marks Ansons (treneri Zigmunds Milzarājs un Vijars Švānbergs).

U16 grupas meiteņu komandai Kuldīgas NSS/Skrunda kopvērtējumā 14. vieta.